

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 201

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 63

15 iunie 2020

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2020/C 201/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2020/C 201/02	Cauza C-557/19 P: Recurs introdus la 22 iulie 2019 de Hochmann Marketing GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 22 mai 2019 în cauza T-754/18, Hochmann Marketing GmbH/Parlamentul European	2
2020/C 201/03	Cauza C-682/19 P: Recurs introdus la 15 septembrie 2019 de BP împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 11 iulie 2019 în cauza T-917 16 REV, BP/FRA	2
2020/C 201/04	Cauza C-828/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 12 noiembrie 2019 – SC Panavitrans SRL/ Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Administrația Fondului pentru Mediu	3
2020/C 201/05	Cauza C-840/19: Cerere de decizie preliminară formulată de către Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 19 noiembrie 2019 – procedură penală împotriva lui NC	3

RO

2020/C 201/06	Cauza C-859/19: Cerere de decizie preliminară formulată de către Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 26 noiembrie 2019 – procedură penală împotriva FX, CS și ND	4
2020/C 201/07	Cauza C-908/19 P: Recurs introdus la 10 decembrie 2019 de European Food SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 10 octombrie 2019 în cauza T-536/18, Société des produits Nestlé/EUIPO – European Food (FITNESS)	5
2020/C 201/08	Cauza C-909/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Iași (România) la data de 11 decembrie 2019 – BX / Unitatea Administrativ Teritorială D.	5
2020/C 201/09	Cauza C-926/19: Cerere de decizie preliminară formulată de către Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 18/12/2019 – procedură penală împotriva BR, CS, DT, EU, FV, GW	6
2020/C 201/10	Cauza C-929/19: Cerere de decizie preliminară formulată de către Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 18 decembrie 2019 – procedură penală împotriva lui CD	7
2020/C 201/11	Cauza C-936/19 P: Recurs introdus la 20 decembrie 2019 de Rubik Brand Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 octombrie 2019 în cauza T-601/17, Rubick Brandt Ltd/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală – Simba Toys	7
2020/C 201/12	Cauza C-14/20 P: Recurs introdus la 14 ianuarie 2020 de Neoperl AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 14 noiembrie 2019 în cauza T-669/18, Neoperl AG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	8
2020/C 201/13	Cauza C-39/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 27 ianuarie 2020 – Staatssecretaris van Financiën/Jumbocarry Trading GmbH	8
2020/C 201/14	Cauza C-62/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) la 6 februarie 2020 – Vogel Import Export NV/Belgische Staat	9
2020/C 201/15	Cauza C-63/20 P: Recurs introdus la 5 februarie 2020 de Sigrid Dickmanns împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 18 noiembrie 2019 în cauza T-181/19, Sigrid Dickmanns/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	9
2020/C 201/16	Cauza C-70/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 12 februarie 2020 – YL/Altenrhein Luftfahrt GmbH	10
2020/C 201/17	Cauza C-85/20 P: Recurs introdus la 14 februarie 2020 de Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. „în lichidare” împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a zecea) din 18 decembrie 2019 în cauza T-763/18, Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi/Comisia	11
2020/C 201/18	Cauza C-92/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 25 februarie 2020 – Rottendorf Pharma GmbH/Hauptzollamt Bielefeld	12
2020/C 201/19	Cauza C-93/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bezirksgericht Schwechat (Austria) la 25 februarie 2020 – JU/Air France Direktion für Österreich	13

2020/C 201/20	Cauza C-94/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgerichts Linz (Austria) la 25 februarie 2020 – Land Oberösterreich/KV	13
2020/C 201/21	Cauza C-108/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Germania) la 27 februarie 2020 – HR/Finanzamt Wilmersdorf	14
2020/C 201/22	Cauza C-119/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 28 februarie 2020 – Līga Šenfelde/Lauku atbalsta dienests	15
2020/C 201/23	Cauza C-124/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Germania) la 5 martie 2020 – Bank Melli Iran, societate pe acțiuni de drept iranian/Telekom Deutschland GmbH	16
2020/C 201/24	Cauza C-130/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Spania) la 9 martie 2020 – YJ/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	16
2020/C 201/25	Cauza C-139/20: Acțiune introdusă la 16 martie 2020 – Comisia Europeană/Republica Polonă	17
2020/C 201/26	Cauza C-144/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā rajona tiesa (Letonia) la 27 martie 2020 – AS „LatRailNet”, VAS „Latvijas dzelzceļš”/Valsts dzelzceļa administrācija	18
2020/C 201/27	Cauza C-159/20: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2020 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei . . .	18

Tribunalul

2020/C 201/28	Cauza T-437/18: Hotărârea Tribunalului din 29 aprilie 2020 – Tilly-Sabco/Comisia [„Răspundere extracontractuală – Agricultură – Restituiri la export – Carne de pasăre – Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013 printr-o hotărâre a Curții – Prejudiciu”]	20
2020/C 201/29	Cauza T-37/19: Hotărârea Tribunalului din 29 aprilie 2020 – Cimpres Schweiz/EUIPO – Impress Media (CIMPRESS) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale CIMPRESS – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară impress – Marca națională verbală anterioară Impress-Media – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	20
2020/C 201/30	Cauza T-78/19: Hotărârea Tribunalului din 29 aprilie 2020 – Lidl Stiftung/EUIPO – Plásticos Hidrosolubles (green cycles) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Marca Uniunii Europene figurativă green cycles – Utilizare serioasă a mărcii – Articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001 – Articolul 10 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 – Formă care diferă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv – Lipsa utilizării semnului ca logo de întreprindere”]	21
2020/C 201/31	Cauza T-108/19: Hotărârea Tribunalului din 29 aprilie 2020 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Döhler (TasteSense By Kerry) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative TasteSense By Kerry – Marca Uniunii Europene verbală anterioară MultiSense – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	22

2020/C 201/32	Cauza T-3/19: Ordonanța Tribunalului din 2 aprilie 2020 – Thai World Import & Export/EUIPO – Elvir (Yaco) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragera opoziției – Nepronunțare asupra fondului”)	22
2020/C 201/33	Cauza T-307/19: Ordonanța Tribunalului din 2 aprilie 2020 – SQualab/EUIPO (Innerbarend) („Acțiune în anulare – Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Innerbarend – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Acțiune vădit nefondată”)	23
2020/C 201/34	Cauza T-849/19 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 20 aprilie 2020 – Leonardo/Frontex („Procedură de măsuri provizorii – Contracte de achiziții publice de servicii – Cerere de măsuri provizorii – Lipsa urgenței”)	24
2020/C 201/35	Cauza T-868/19 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 30 aprilie 2020 – Nouryon Industrial Chemicals și alții/Comisia („Măsuri provizorii – REACH – Substanța oxid de dimetil – Control de conformitate – Decizie a Comisiei – Obligația de a furniza anumite informații care necesită testări pe animale – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)	24
2020/C 201/36	Cauza T-885/19 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 22 aprilie 2020 – Aquind și alții/Comisia („Măsuri provizorii – Energie – Infrastructuri energetice transeuropene – Regulamentul (UE) nr. 347/2013 – Regulament delegat al Comisiei de modificare a Regulamentului nr. 347/2013 – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)	25
2020/C 201/37	Cauza T-145/20: Acțiune introdusă la 28 februarie 2020 – IV/Comisia	25
2020/C 201/38	Cauza T-146/20: Acțiune introdusă la 8 martie 2020 – Csordas și alții/Comisia	26
2020/C 201/39	Cauza T-154/20: Acțiune introdusă la 19 martie 2020 – IY/Parlamentul	28
2020/C 201/40	Cauza T-155/20: Acțiune introdusă la 19 martie 2020 – IZ/Parlamentul	29
2020/C 201/41	Cauza T-156/20: Acțiune introdusă la 19 martie 2020 – JA/Parlamentul	29
2020/C 201/42	Cauza T-159/20: Acțiune introdusă la 23 martie 2020 – JB/Cedefop	30
2020/C 201/43	Cauza T-160/20: Acțiune introdusă la 27 martie 2020 – 3M Belgium/ECHA	31
2020/C 201/44	Cauza T-162/20: Acțiune introdusă la 28 martie 2020 – UPL Europe și Indofil Industries (Netherlands)/EFSA	32
2020/C 201/45	Cauza T-164/20: Acțiune introdusă la 19 martie 2020 – BG/Parlamentul	33
2020/C 201/46	Cauza T-166/20: Acțiune introdusă la 3 aprilie 2020 – JD/BEI	34
2020/C 201/47	Cauza T-180/20: Acțiune introdusă la 7 aprilie 2020 – JE/Consiliul și Conferința reprezentanților guvernelor statelor membre	35
2020/C 201/48	Cauza T-184/20: Acțiune introdusă la 9 aprilie 2020 – JE/Curtea de Justiție a Uniunii Europene . . .	36
2020/C 201/49	Cauza T-191/20: Acțiune introdusă la 9 aprilie 2020 – FCA Italy/EUIPO – Bettag (Pandem)	36

2020/C 201/50	Cauza T-193/20: Acțiune introdusă la 10 aprilie 2020 – Eternit/EUIPO – Eternit Österreich (Panouri)	37
2020/C 201/51	Cauza T-194/20: Acțiune introdusă la 27 martie 2020 – JF/EUCAP Somalia	37
2020/C 201/52	Cauza T-195/20: Acțiune introdusă la 6 aprilie 2020 – Sociedade da Água de Monchique/EUIPO – Ventura Vendrell (chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH)	39
2020/C 201/53	Cauza T-196/20: Acțiune introdusă la 10 aprilie 2020 – Chanel/EUIPO – Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)	40
2020/C 201/54	Cauza T-198/20: Acțiune introdusă la 30 martie 2020 – Shindler și alții/Consiliul	40
2020/C 201/55	Cauza T-199/20: Acțiune introdusă la 14 aprilie 2020 – Aldi Stores/EUIPO – Dualit (Forma unui toaster)	42
2020/C 201/56	Cauza T-200/20: Acțiune introdusă la 15 aprilie 2020 – Stone Brewing/EUIPO – Molson Coors Brewing Company (UK) (STONE BREWING)	43
2020/C 201/57	Cauza T-202/20: Acțiune introdusă la 17 aprilie 2020 – Target Brands/EUIPO – The a.r.t. company b&s (ART CLASS)	44
2020/C 201/58	Cauza T-203/20: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2020 – Al-Imam/Consiliul	45
2020/C 201/59	Cauza T-204/20: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2020 – Zoom/EUIPO – Facetec (ZOOM)	46
2020/C 201/60	Cauza T-205/20: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2020 – Frommer/EUIPO – Minerva (I-cosmetics)	47
2020/C 201/61	Cauza T-207/20: Acțiune introdusă la 17 aprilie 2020 – Residencial Palladium/EUIPO – Fiesta Hotels & Resorts (PALLADIUM HOTELS & RESORTS)	48
2020/C 201/62	Cauza T-215/20: Acțiune introdusă la 21 aprilie 2020 – Fidia farmaceutici/EUIPO – Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutial Laboratories (HYAL)	48
2020/C 201/63	Cauza T-218/20: Acțiune introdusă la 14 aprilie 2020 – Alkattan/Consiliul	49
2020/C 201/64	Cauza T-220/20: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2020 – JL/Comisia	50
2020/C 201/65	Cauza T-221/20: Acțiune introdusă la 23 aprilie 2020 – Target Brands/EUIPO – The a.r.t. company b&s (art class)	51
2020/C 201/66	Cauza T-222/20: Acțiune introdusă la 21 aprilie 2020 – CH și CN/Parlamentul	52
2020/C 201/67	Cauza T-226/20: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2020 – Steinel/EUIPO (MobileHeat)	53
2020/C 201/68	Cauza T-227/20: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2020 – Biovene Cosmetics/EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA)	53
2020/C 201/69	Cauza T-232/20: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2020 – Biovene Cosmetics/EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE)	54
2020/C 201/70	Cauza T-556/18: Ordonanța Tribunalului din 26 martie 2020 – Sensient Colors Europe/Comisia	55
2020/C 201/71	Cauza T-628/18: Ordonanța Tribunalului din 15 aprilie 2020 – Twitter/EUIPO – 123billets et Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)	55
2020/C 201/72	Cauza T-320/19: Ordonanța Tribunalului din 2 aprilie 2020 – BV/Comisia	55
2020/C 201/73	Cauza T-20/20: Ordonanța Tribunalului din 23 aprilie 2020 – Intertranslations (Intertransleisitions) Metafraseis/Parlamentul	56

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2020/C 201/01)

Ultima publicație

JO C 191, 8.6.2020.

Publicații anterioare

JO C 175, 25.5.2020.

JO C 162, 11.5.2020.

JO C 161, 11.5.2020.

JO C 137, 27.4.2020.

JO C 129, 20.4.2020.

JO C 114, 6.4.2020.

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Recurs introdus la 22 iulie 2019 de Hochmann Marketing GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a treia) din 22 mai 2019 în cauza T-754/18, Hochmann Marketing GmbH/Parlamentul
European**

(Cauza C-557/19 P)

(2020/C 201/02)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Recurentă: Hochmann Marketing GmbH (reprezentant: J. Jennings, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Prin Ordonanța din 30 aprilie 2020, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șaptea) a respins recursul ca vădit nefondat și a obligat-o pe recurentă să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Recurs introdus la 15 septembrie 2019 de BP împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea)
din 11 iulie 2019 în cauza T-917 16 REV, BP/FRA**

(Cauza C-682/19 P)

(2020/C 201/03)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Recurentă: BP (reprezentant: E. Lazăr, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene

Prin Ordonanța din 19 martie 2020, Curtea de Justiție (Camera a opta) a declarat recursul în parte inadmisibil și în parte vădit nefondat.

Recurenta a fost obligată la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 12 noiembrie 2019 – SC Panavitrans SRL / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Administrația Fondului pentru Mediu

(Cauza C-828/19)

(2020/C 201/04)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Cluj

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: SC Panavitrans SRL

Intimate: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Administrația Fondului pentru Mediu

Întrebarea preliminară

Articolul 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, pentru restituirea unei taxe a cărei contrarietate cu prevederile dreptului comunitar a fost stabilită, stabilește un termen de decădere mai scurt decât termenul general de prescripție din dreptul național în privința creanțelor fiscale?

Cerere de decizie preliminară formulată de către Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 19 noiembrie 2019 – procedură penală împotriva lui NC

(Cauza C-840/19)

(2020/C 201/05)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Partea din acțiunea principală

NC

Cealaltă parte din procedură:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 19 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 325 alineatul (1) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și articolul 4 din Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal ⁽¹⁾, adoptată în temeiul articolului 83 alineatul (2) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun adoptării unei decizii de către un organ exterior puterii judecătorești, Curtea Constituțională a României, care impune trimiterea spre rejudecare a cauzelor de corupție soluționate într-o perioadă determinată și care se află în faza apelului, pentru neconstituirea la nivelul instanței supreme de completuri de judecată specializate în această materie, deși recunoaște specializarea judecătorilor care le-au compus?
- 2) Articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 47 [al doilea paragraf] din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun constatării de către un organ exterior puterii judecătorești a nelegalei compunerii a completurilor de judecată din cadrul unei secții a instanței supreme (completuri compuse din judecători în funcție, care la momentul promovării îndeplineau inclusiv condiția specializării solicitată pentru a promova la instanța supremă)?

- 3) Aplicarea prioritărilor a dreptului Uniunii trebuie interpretată în sensul că permite instanței naționale să înlăture aplicarea unei decizii a instanței de contencios constituțional, pronunțată într-o sesizare vizând un conflict constituțional, obligatorie în dreptul național?

(¹) JO 2017 L 198, p.29.

Cerere de decizie preliminară formulată de către Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 26 noiembrie 2019 – procedură penală împotriva FX, CS și ND

(Cauza C-859/19)

(2020/C 201/06)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

FX, CS, ND

Cealaltă parte din procedură:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 19 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 325 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 58 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (¹), articolul 4 din Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (²), [care] a fost adoptată în temeiul articolului 83 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene [și care a înlocuit Convenția] privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995, trebuie interpretate în sensul că se opun adoptării unei decizii de către un organ exterior puterii judecătorești, Curtea Constituțională a României, care impune trimiterea spre rejudecare a cauzelor de corupție soluționate într-o perioadă determinată și care se află în faza apelului, pentru neconstituirea la nivelul instanței supreme de completuri de judecată specializate în această materie, deși recunoaște specializarea judecătorilor care le au compus?
- 2) Articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 47 [al doilea paragraf] din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun constatării de către un organ exterior puterii judecătorești a nelegalei compuneri a completurilor de judecată din cadrul unei secții a instanței supreme (completuri compuse din judecători în funcție, care la momentul promovării îndeplineau inclusiv condiția specializării solicitată pentru a promova la secția penală a instanței supreme)?
- 3) Aplicarea prioritărilor a dreptului Uniunii trebuie interpretată în sensul că permite instanței naționale să înlăture aplicarea unei decizii a instanței de contencios constituțional, pronunțată într-o sesizare vizând un conflict constituțional, obligatorie în dreptul național?

(¹) JO 2015 L 141, p.73.

(²) JO 2017 L 198, p.29.

Recurs introdus la 10 decembrie 2019 de European Food SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 10 octombrie 2019 în cauza T-536/18, Société des produits Nestlé/EUIPO – European Food (FITNESS)

(Cauza C-908/19 P)

(2020/C 201/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: European Food SA (reprezentanți: R. Dincă, I. Speciac, V. Stănese, I.-F. Cofaru, avocați)

Celelalte părți din procedură: Société des produits Nestlé, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 18 martie 2020, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a decis ca recursul să nu fie admis în principiu și a dispus ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Iași (România) la data de 11 decembrie 2019 – BX / Unitatea Administrativ Teritorială D.

(Cauza C-909/19)

(2020/C 201/08)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Iași

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: BX

Pârâtă: Unitatea Administrativ Teritorială D.

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolului 2 punctul 1 din Directiva 2003/88/CE privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că perioada în care un lucrător urmează cursurile de formare profesională impuse, după efectuarea programului normal de lucru, la sediul prestatorului de servicii de formare, în afara locului său de muncă și fără a realiza atribuțiile de serviciu, constituie „timp de lucru”?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1, prevederile articolului 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și dispozițiile articolului 2 punctul 2, articolului 3, articolului 5 și articolului 6 din Directiva 2003/88/CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care, deși instituie necesitatea formării profesionale a salariatului, nu impune angajatorului obligativitatea respectării perioadei de repaus al lucrătorului, în ceea ce privește intervalul orar de efectuare a cursurilor de formare?

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului european și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003 L 299, p. 9, Ediție specială 05/vol. 7, p. 3).

Cerere de decizie preliminară formulată de către Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 18/12/2019 – procedură penală împotriva BR, CS, DT, EU, FV, GW

(Cauza C-926/19)

(2020/C 201/09)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

BR, CS, DT, EU, FV, GW

Celelalte părți în procedură:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura centrală, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, Agenția Națională de Administrare Fiscală, HX, IY, SC Uranus Junior 2003 Srl

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 19 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 325 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 58 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei ⁽¹⁾, articolul 4 din Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal ⁽²⁾, adoptată în temeiul articolului 83 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun adoptării unei decizii de către un organ exterior puterii judecătorești, Curtea Constituțională a României, care să soluționeze o excepție procesuală care ar viza o eventuală nelegală compunere a completurilor de judecată, în raport de principiul specializării judecătorilor la Înalta Curte de Casație și Justiție (neprevăzut de Constituția României), și să oblige o instanță de judecată să trimită cauzele, aflate în calea de atac a apelului (devolutivă), spre rejudecare, în primul ciclu procesual la aceeași instanță?
- 2) Articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 47 [al doilea paragraf] din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun constatării de către un organ exterior puterii judecătorești a nelegalei compuneri a completurilor de judecată din cadrul unei secții a instanței supreme (completuri compuse din judecători în funcție, care la momentul promovării îndeplineau inclusiv condiția specializării solicitată pentru a promova la secția penală a instanței supreme)?
- 3) Aplicarea prioritară a dreptului Uniunii trebuie interpretată în sensul că permite instanței naționale să înlăture aplicarea unei decizii a instanței de contencios constituțional, care interpretează o normă inferioară Constituției, de organizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, inclusă în legea internă privind prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, normă interpretată în mod constant, în același sens, de o instanță de judecată timp de 16 ani?
- 4) Conform articolului [ui] 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene[,] [p]rincipiul liberului acces la justiție include specializarea judecătorilor și înființarea unor completuri specializate la o instanță supremă?

⁽¹⁾ JO 2015 L 141, p.73.

⁽²⁾ JO 2017 L 198, p.29.

Cerere de decizie preliminară formulată de către Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 18 decembrie 2019 – procedură penală împotriva lui CD

(Cauza C-929/19)

(2020/C 201/10)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Partea din acțiunea principală

CD

Celelalte părți în procedură:

CLD, GLO, ȘDC, PVV, SC Complexul Energetic Oltenia SA, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 19 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 325 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolele 2 și 4 din Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun adoptării unei decizii de către un organ exterior puterii judecătorești, Curtea Constituțională a României, care impune *de plano* rejudecarea tuturor cauzelor de corupție soluționate de secția penală a instanței supreme în primă instanță, într-o perioadă determinată (2003-ianuarie 2019), aflate în calea de atac a apelului?
- 2) Articolul 2 și [articolul] 19 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 47 [al doilea paragraf] din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun constatării de către un organ exterior puterii judecătorești a nelegalei compunerii a completurilor de judecată din cadrul unei secții a instanței supreme, contrar interpretării evidențiate de practica organizatorică, dar și jurisdicțională constantă și unanimă a acesteia?
- 3) Aplicarea priorității a dreptului Uniunii trebuie interpretată în sensul că permite instanței naționale să înlăture aplicarea unei decizii a instanței de contencios constituțional, pronunțată într-o sesizare vizând un conflict constituțional, obligatorie în dreptul național?
- 4) Sintagma „constituită în prealabil prin lege” din cuprinsul articolului 47 [al doilea paragraf] din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene poate fi interpretată în sensul că include desemnarea formală a unor completuri de judecată specializate distinct de specializarea judecătorilor care le compun?

⁽¹⁾ JO 2017 L 198, p.29.

Recurs introdus la 20 decembrie 2019 de Rubik Brand Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 24 octombrie 2019 în cauza T-601/17, Rubick Brandt Ltd/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală – Simba Toys

(Cauza C-936/19 P)

(2020/C 201/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Rubik's Brand Ltd (reprezentanți: K. Szamosi, M. Borbás, ügyvédek)

Cealalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Simba Toys GmbH & Co. KG

Prin Ordonanța din 23 aprilie 2020, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a decis să nu admită recursul și a obligat recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 14 ianuarie 2020 de Neoperl AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 14 noiembrie 2019 în cauza T-669/18, Neoperl AG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-14/20 P)

(2020/C 201/12)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Neoperl AG (reprezentanți: H. Börjes-Pestallozza și G. Schultz, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 23 aprilie 2020, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a respins cererea de admitere în principiu a recursului și a obligat recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 27 ianuarie 2020 – Staatssecretaris van Financiën/Jumbocarry Trading GmbH

(Cauza C-39/20)

(2020/C 201/13)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: Staatssecretaris van Financiën

Intimată: Jumbocarry Trading GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 103 alineatul (3) litera (b) și articolul 124 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii se aplică în privința unei datorii vamale născute înaintea datei de 1 mai 2016 și care nu era încă prescrisă la această dată?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, principiile securității juridice sau încrederii legitime se opun aplicării acestor articole?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p.1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel
(Belgia) la 6 februarie 2020 – Vogel Import Export NV/Belgische Staat**

(Cauza C-62/20)

(2020/C 201/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vogel Import Export NV

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Nomenclatura combinată menționată în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 ⁽¹⁾ din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun – având în vedere de asemenea diferitele versiuni lingvistice ale poziției 4409 și Notele explicative la Sistemul Armonizat referitoare la pozițiile 4407 și 4409 –, trebuie interpretată în sensul că produsele în discuție în cauza principală, și anume scândurile de lemn geluite, rotunjite pe întreaga lungime a celor patru canturi, trebuie considerate ca fiind „profilate [în lungul unuia sau a mai multor canturi, fețe sau capete]” și, în consecință, trebuie să fie clasificate la poziția 4409 sau canturile rotunjite nu pot fi considerate „profilate [în lungul unuia sau a mai multor canturi, fețe sau capete]” și, în consecință, produsele trebuie să fie clasificate la poziția 4407?
- 2) Gradul de rotunjire este determinant pentru clasificarea la poziția 4407 sau la poziția 4409?

⁽¹⁾ Regulamentul Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3).

**Recurs introdus la 5 februarie 2020 de Sigrid Dickmanns împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a șasea) din 18 noiembrie 2019 în cauza T-181/19, Sigrid Dickmanns/Oficiul Uniunii
Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**

(Cauza C-63/20 P)

(2020/C 201/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Sigrid Dickmanns (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

1. anularea în tot a Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 18 noiembrie 2019 în cauza T-181/19 și trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal după anularea acestei ordonanțe,
2. obligarea Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă un motiv unic, și anume interpretarea și aplicarea eronată a articolelor 90 și 91, în special a articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor; totodată a avut loc o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale recurente la un proces echitabil și la bună administrare.

Potrivit recurente, Tribunalul a considerat în mod eronat că reclamația sa depusă în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor este tardivă. Această reclamație a fost depusă în termen de trei luni de la decizia motivată a EUIPO, însă nu în termen de trei luni de la o respingere implicită anterioară, în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) a treia teză a treia liniuță din Statutul funcționarilor, a unei cereri depuse de către aceasta.

Recurenta reproșează în acest sens că interpretarea de către Tribunal a articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor contrazice modul de redactare a acestei dispoziții. Reclamația sa nu s-a referit la respingerea implicită menționată la articolul 90 alineatul (2) a treia teză a treia liniuță din Statutul funcționarilor, ci la o decizie comunicată acesteia în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) a treia teză a doua liniuță din același statut, iar aceasta, potrivit formulării din acest articol, era admisibilă. Din modul de redactare a articolului 90 alineatul (1) a treia teză, a articolului 90 alineatul (2) a treia teză a doua liniuță sau a articolului 90 alineatul (2) a treia teză a treia liniuță din Statutul funcționarilor nu rezultă că, în cazul respingerii implicite a unei cereri, a doua liniuță este inaplicabilă sau că trebuie să se aplice cu prioritate a treia liniuță. De asemenea, respingerea explicită de către EUIPO nu a fost o simplă confirmare a respingerii implicite anterioare, întrucât EUIPO nu a făcut trimitere la respingerea implicită. În plus, elementele diferite de cele ale unei simple confirmări, în special motivarea acesteia, au condus la existența unei decizii noi.

În continuare, recurenta susține că interpretarea Tribunalului contrazice sensul și finalitatea articolului 90 alineatul (1) a doua și a treia teză din Statutul funcționarilor, precum și obiectivul securității juridice. Sensul și finalitatea acestor reglementări constau în primul rând în protecția reclamantului, iar nu în posibilitatea autorității împuternicite să facă numiri, precum în rezultatul interpretării Tribunalului, de a profita de o neîndeplinire a obligațiilor în sens procedural. Obiectivului securității juridice i-ar corespunde mult mai bine interpretarea susținută de recurentă. Pe de o parte, aceasta ar corespunde modului de redactare a articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor și, spre deosebire de interpretarea Tribunalului, nu ar inversa sensul acestuia. Pe de altă parte, potrivit interpretării Tribunalului, termenul aferent unei decizii explicite și motivate a autorității împuternicite să facă numiri ar avea o durată diferită, după cum a fost luată sau nu o decizie implicită anterior.

În plus, recurenta invocă o încălcare gravă a drepturilor sale fundamentale la un proces echitabil și la bună administrare. Încălcarea dreptului la un proces echitabil constă în special în faptul că autoritatea împuternicită să facă numiri s-ar folosi de o neîndeplinire a obligațiilor [în ceea ce privește obligația sa de a decide în termen de patru luni cu privire la o cerere, în conformitate cu articolul 90 alineatul (1) din Statutul funcționarilor], pentru a reduce în mod arbitrar termenul în care un reclamant poate răspunde la motivele de respingere comunicate de autoritatea împuternicită să facă numiri. În plus, potrivit interpretării Tribunalului, un reclamant are un risc substanțial mai ridicat, din cauza formulării contrare a articolului 90 alineatul (2) a doua teză și a treia teză a doua liniuță din Statutul funcționarilor, să nu aibă câștig de cauză ca urmare a nerespectării unui termen. În continuare, o interpretare conformă cu drepturile fundamentale a articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor poate conduce numai la rezultatul susținut de recurentă.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 12 februarie 2020 –
YL/Altenrhein Luftfahrt GmbH**

(Cauza C-70/20)

(2020/C 201/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: YL

Intimată: Altenrhein Luftfahrt GmbH

Întrebarea preliminară

O aterizare dură, dar efectuată totuși în parametrii normali de exploatare a aeronavei, care determină rănirea unui pasager, constituie un accident în sensul articolului 17 alineatul (1) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999, semnată la 9 decembrie 1999 de Comunitatea Europeană și aprobată în numele acesteia prin Decizia 2001/539/CE a Consiliului din 5 aprilie 2001 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Decizia Consiliului din 5 aprilie 2001 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional (Convenția de la Montreal) (2001/539/CE) (JO 2001, L 194, p. 38, Ediție specială, 07/vol. p. 112).

Recurs introdus la 14 februarie 2020 de Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. „în lichidare” împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a zecea) din 18 decembrie 2019 în cauza T-763/18, Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Comisia

(Cauza C-85/20 P)

(2020/C 201/17)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Recurentă: Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. „în lichidare” (reprezentant: L. Szabó, ügyvéd)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- declararea recursului ca fiind admisibil și întemeiat și, pe cale de consecință, anularea Ordonanței pronunțate de Tribunal (Camera a zecea) la 18 decembrie 2019, Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Commission (T-763/18, nepublicată, EU:T:2019:886), care i-a fost notificată recurente în aceeași zi;
- totodată, trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe asupra chestiunilor care au făcut obiectul excepției de inadmisibilitate și care nu au fost judecate prin ordonanța pronunțată în primă instanță;
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs, cu excepția situației în care cauza se trimite spre judecare la Tribunal, caz în care se solicită nepronunțarea asupra cheltuielilor de judecată, acest aspect urmând a fi stabilit prin hotărârea definitivă care urmează a se pronunța în cauză.

Motivele și principalele argumente**I. Calificare juridică eronată a faptelor. Motivare insuficientă**

Prin intermediul primului motiv de recurs, recurenta susține că Tribunalul nu a ținut seama în mod corespunzător de situația de incertitudine juridică referitoare la luarea la cunoștință de actele atacate ale Comisiei.

Jurisprudența la care face trimitere Tribunalul privește luarea la cunoștință de existența unor acte care se referă sau care vizează un reclamant.

Recurenta a atacat decizia de suspendare pronunțată de instanța națională, întrucât ea contesta faptul că hotărârea ce urmează a fi pronunțată la nivelul Uniunii cu privire la deciziile atacate ale Comisiei ar constitui un element prealabil pentru pronunțarea hotărârii asupra acțiunii sale în despăgubire. Recurenta și reprezentantul său în justiție pot fi considerați din punct de vedere juridic ca fiind aceeași persoană numai în cauza care face obiectul mandatului *ad litem* încheiat de ele, și anume, acțiunea în despăgubire formulată în fața instanței naționale.

Ținând seama de faptul că reprezentantul în justiție nu a primit un mandat din partea recurente decât pentru acțiunea în despăgubire formulată în fața instanței naționale, el nu avea obligația să informeze recurenta într-un termen rezonabil, în sensul dreptului Uniunii, și nici să solicite textul integral al actelor în discuție, întrucât mandatul său nu acoperea asemenea îndatoriri. Doar recurenta personal putea formula o asemenea solicitare, iar aceasta cu începere de la momentul la care a luat cunoștință de faptul că era vizată de actul normativ al Uniunii.

II. Interpretare și aplicare eronată a jurisprudenței referitoare la „termenul rezonabil”

Jurisprudența la care face trimitere Tribunalul nu poate fi transpusă în prezenta cauză, întrucât circumstanțele din cauzele invocate nu sunt similare celor din speță.

III. Calificare eronată a scrisorii din 24 februarie 2017 a Comisiei

În temeiul scrisorii de informare în discuție transmise de intimată, instanța națională a pronunțat o hotărâre de respingere împotriva petentei OPS Újpest Kft. Această hotărâre afectează interesele recurente, modificând în mod distinct situația juridică a acesteia, întrucât pe baza acestei scrisori a concluzionat instanța națională că autoritatea națională acordase în mod nelegal ajutorul.

IV. Încălcare a dreptului la apărare al recurente. Încălcare și aplicare greșită a articolului 126 din Regulamentul de procedură al Tribunalului

Deși Tribunalul a dispus o măsură de organizare a procedurii, el nu a invitat părțile să prezinte observații cu privire la aspectul dacă acțiunea a fost introdusă în termenul legal. Tribunalul a examinat pentru prima dată chestiunea introducerii acțiunii peste termen abia în ordonanța atacată și pe baza acestui motiv el a respins acțiunea, fără să dea părților, în particular recurente, posibilitatea să prezinte observații și să se opună acestei soluții.

În absența unei asemenea invitații, nu a fost depus niciun document care să fi putut să susțină punctul de vedere al recurente în ceea ce privește chestiunea introducerii acțiunii în termen.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 25 februarie 2020 – Rottendorf Pharma GmbH/Hauptzollamt Bielefeld

(Cauza C-92/20)

(2020/C 201/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Rottendorf Pharma GmbH

Pârât: Hauptzollamt Bielefeld

Întrebarea preliminară

Articolul 239 alineatul (1) a doua liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar trebuie interpretat în sensul că, potrivit acestuia, taxa vamală poate fi rambursată într-un caz precum cel din litigiul principal în care mărfurile necomunitare introduse de persoana interesată din afara teritoriului vamal al Comunității au fost reexportate, iar împrejurările care au dus la nașterea datoriei vamale nu implică neglijență evidentă din partea persoanei interesate?

⁽¹⁾ JO 1992, L 302, p.1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bezirksgericht Schwechat (Austria) la 25 februarie 2020 –
JU/Air France Direktion für Österreich**

(Cauza C-93/20)

(2020/C 201/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bezirksgericht Schwechat

Părțile din procedura principală

Reclamantă: JU

Pârâtă: Air France Direktion für Österreich

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 31 alineatul (2) coroborat cu articolul 31 alineatul (4) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional (Convenția de la Montreal) ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că deteriorarea bagajelor înregistrate survenită la bordul aeronavei sau în cursul unei anumite perioade în care bagajele se aflau în grija transportatorului aerian trebuie reclamată transportatorului aerian, în cazul unei livrări cu întârziere, în orice caz, cel mai târziu în termen de șapte zile de la data la care bagajele au fost puse la dispoziția beneficiarului, în caz contrar orice acțiune împotriva transportatorului aerian fiind inadmisibilă, cu excepția cazului de fraudă din partea acestuia?
- 2) (În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:)

Articolul 31 alineatul (2) coroborat cu articolul 31 alineatul (4) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional (Convenția de la Montreal) trebuie interpretat în sensul că deteriorarea bagajelor înregistrate survenită la bordul aeronavei sau în cursul unei anumite perioade în care bagajele se aflau în grija transportatorului aerian trebuie reclamată transportatorului aerian, în cazul livrării lor cu întârziere, cel târziu în termen de douăzeci și una de zile de la data la care bagajele au fost puse la dispoziția destinatarului, în caz contrar orice acțiune împotriva transportatorului aerian fiind inadmisibilă, cu excepția cazului de fraudă din partea acestuia?

⁽¹⁾ Decizia Consiliului din 5 aprilie 2001 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional (Convenția de la Montreal) (JO 2001, L 194, p. 38, Ediție specială, 7/vol. 8, p. 112).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgerichts Linz (Austria) la 25 februarie 2020 – Land
Oberösterreich/KV**

(Cauza C-94/20)

(2020/C 201/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Linz

Părțile din procedura principală

Reclamant: Land Oberösterreich

Pârât: KV

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 11 din Directiva 2003/109/CE ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum articolul 6 alineatele (9) și (11) din oberösterreichisches Wohnbauförderungsgesetz (Legea landului Austria Superioară privind ajutorul pentru construirea unei locuințe, denumită în continuare „oöWFG”), care permite acordarea prestației sociale a ajutorului pentru locuință fără a fi necesar să se facă dovada cunoștințelor lingvistice cetățenilor Uniunii, resortisanților unui stat din Spațiul Economic European (SEE) și membrilor familiei acestora în sensul Directivei 2004/38/CE ⁽²⁾, însă impune resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în sensul Directivei 2003/109/CE cunoștințe de bază de limba germană, care trebuie dovedite într-un anumit mod, în condițiile în care acest ajutor pentru locuință ar trebui să compenseze sarcini nerezonabile sub forma costurilor pentru locuință, chiar dacă este necesar să se asigure un nivel minim de subzistență (inclusiv o locuință) prin intermediul altei prestații sociale [venit minim garantat în funcție de necesități, în conformitate cu Oberösterreichischen Mindestsicherungsgesetz (Legea landului Austria Superioară privind venitul minim garantat)] pentru persoanele cu o situație socială precară?
- 2) Interdicția „discriminării directe sau indirecte pe baza rasei sau originii etnice” prevăzută la articolul 2 din Directiva 2000/43/CE ⁽³⁾ trebuie interpretată în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 6 alineatele (9) și (11) din OöWFG, care permite acordarea unei prestații sociale (ajutorul pentru locuință prevăzut de oöWFG) resortisanților unui stat din SEE și membrilor de familie în sensul Directivei 2004/38 fără a fi necesar să se facă dovada cunoștințelor lingvistice cetățenilor Uniunii, însă impune resortisanților țărilor terțe (inclusiv rezidenților pe termen lung în sensul Directivei 2003/109) cunoștințe de bază de limba germană, care trebuie dovedite într-un anumit mod?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare:

Principiul nediscriminării pe motive de origine etnică prevăzut la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 6 alineatele (9) și (11) din OöWFG, care permite acordarea unei prestații sociale (ajutorul pentru locuință prevăzut de oöWFG) fără a fi necesar să se facă dovada cunoștințelor lingvistice cetățenilor Uniunii, resortisanților unui stat din SEE și membrilor de familie în sensul Directivei 2004/38, însă impune resortisanților țărilor terțe (inclusiv rezidenților pe termen lung în sensul Directivei 2003/109) cunoștințe de bază de limba germană, care trebuie dovedite într-un anumit mod?

-
- ⁽¹⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 9/vol. 6, p. 225).
 - ⁽²⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 5/vol.7, p. 56).
 - ⁽³⁾ Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO 2000, L 180, p. 22, Ediție specială, 20/vol.1, p. 19).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Germania) la
27 februarie 2020 – HR/Finanzamt Wilmersdorf**

(Cauza C-108/20)

(2020/C 201/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: HR

Pârât: Finanzamt Wilmersdorf

Întrebarea preliminară

Articolul 167 și articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei aplicări a dreptului național în temeiul căreia deducerea taxei achitate în amonte trebuie refuzată și atunci când a fost săvârșită o fraudă fiscală privind impozitul pe cifra de afaceri cu privire la una dintre operațiunile efectuate în amonte, iar persoana impozabilă a avut sau ar fi trebuit să aibă cunoștință de aceasta, dar persoana impozabilă nu a participat la fraudă săvârșită prin operațiunea efectuată în beneficiul său, nu a fost implicată în aceasta și nici nu a sprijinit sau favorizat fraudă fiscală săvârșită?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Senāts) (Letonia) la 28 februarie 2020 –
Līga Šenfelde/Lauku atbalsta dienests**

(Cauza C-119/20)

(2020/C 201/22)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Reclamantă în primă instanță și recurentă în recurs: Līga Šenfelde

Cealaltă parte din procedură: Lauku atbalsta dienests

Întrebările preliminare

Articolul 19 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾ al Consiliului coroborat cu alte dispoziții ale regulamentului menționat și ale Orientărilor Uniunii Europene privind ajutoarele de stat în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale pentru perioada 2014-2020 trebuie interpretat în sensul că:

- 1) un fermier își pierde calitatea de „tânăr fermier” pentru simplul fapt că a primit cu doi ani înainte sprijinul pentru dezvoltarea fermelor mici, prevăzut la articolul 19 alineatul (1) litera (a) liniuța (iii) din regulament;
- 2) normele respective autorizează statele membre să adopte o reglementare conform căreia un fermier nu poate beneficia de sprijinul prevăzut la articolul 19 alineatul (1) litera (a) liniuța (i) din regulament în cazul în care a beneficiat deja de sprijinul prevăzut la liniuța (iii) a aceleiași dispoziții;
- 3) un stat membru are posibilitatea să respingă aplicarea cumulului de ajutoare în cazul unui fermier, în situația în care nu s-a respectat ordinea de cumul prevăzută în Programul de dezvoltare rurală convenit cu Comisia Europeană?

⁽¹⁾ JO 2013, L 347, p. 487.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Germania) la 5 martie 2020 – Bank Melli Iran, societate pe acțiuni de drept iranian/Telekom Deutschland GmbH

(Cauza C-124/20)

(2020/C 201/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bank Melli Iran, societate pe acțiuni de drept iranian

Pârâtă: Telekom Deutschland GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 primul paragraf din Regulamentul nr. 2271/96 ⁽¹⁾ este aplicabil numai atunci când operatorului economic din Uniunea Europeană în sensul articolului 11 din acest regulament îi sunt furnizate, direct sau indirect, instrucțiuni administrative sau jurisdicționale din Statele Unite ale Americii sau, pentru aplicarea articolului menționat, este suficient ca acțiunea operatorului economic din Uniunea Europeană să vizeze respectarea sancțiunilor secundare și în absența unor astfel de instrucțiuni?
- 2) În cazul în care răspunsul Curții la prima întrebare ar fi în sensul că a doua variantă este valabilă, articolul 5 primul paragraf din Regulamentul nr. 2271/96 se opune unei interpretări a dreptului național potrivit căreia, pentru partea care reziliază este posibil să declare inclusiv rezilierea unui raport obligațional cu executare succesivă cu un partener inclus în lista Specially-Designated-Nationals (SDN) (lista cetățenilor special desemnați) de către Office of Foreign Assets Control (OFAC) (Biroul de supraveghere a activelor străine) din Statele Unite ale Americii – așadar, inclusiv rezilierea având ca motiv respectarea sancțiunilor impuse de SUA –, fără să fie necesar un motiv de reziliere în acest sens și fără să fie necesar ca acesta să invoce și să dovedească în cadrul unui proces civil că motivul pentru declararea rezilierii nu ar fi, în orice caz, respectarea sancțiunilor din partea SUA?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ din partea Curții la a doua întrebare, o reziliere ordinară care încalcă articolul 5 primul paragraf din Regulamentul nr. 2271/96 trebuie considerată în mod necesar ca fiind nevalidă sau, pentru realizarea obiectivului regulamentului, sunt suficiente și alte sancțiuni, de exemplu, aplicarea unei amenzi?
- 4) În cazul în care răspunsul Curții la a treia întrebare ar fi în sensul că prima variantă este valabilă, în lumina articolelor 16 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pe de o parte, și a posibilității de acordare a derogărilor prevăzute la articolul 5 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 2271/96, pe de altă parte, acest aspect este aplicabil și atunci când, prin menținerea relației comerciale cu partenerul contractual inclus în listă, operatorul economic din Uniunea Europeană este amenințat cu pierderi economice considerabile pe piața din SUA (în speță, 50 % din cifra de afaceri a grupului)?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2271/96 al Consiliului din 22 noiembrie 1996 de protecție împotriva efectelor aplicării extrateritoriale a unei legislații adoptate de către o țară terță, precum și a acțiunilor întemeiate pe aceasta sau care rezultă din aceasta (JO 1996, L 309, p. 1, Ediție specială, 10/vol. 1, p. 75), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2018/1100 al Comisiei din 6 iunie 2018 de modificare a anexei la Regulamentul (CE) nr. 2271/96 (JO 2018, L 199 I, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Spania) la 9 martie 2020 – YJ/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Cauza C-130/20)

(2020/C 201/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: YJ

Pârât: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Întrebarea preliminară

O dispoziție precum articolul 60 alineatul 4 din Ley General de la Seguridad Social [Legea generală privind securitatea socială], care exclude de la acordarea suplimentului de maternitate femeile care se pensionează în mod voluntar, spre deosebire de cele care se pensionează de asemenea în mod voluntar dar la vârsta obișnuită prevăzută sau de cele care se pensionează în mod anticipat, însă ca urmare a activității profesionale desfășurate în cursul vieții profesionale, pe motiv [de] incapacitate sau pentru că au încetat munca înainte de împlinirea vârstei de pensionare din motive neimputabile lor înseși, poate fi considerată o discriminare directă în sensul Directivei 79/7 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO 1979, L 6, p. 24, Ediție specială, 5/vol. 1, p. 192).

Acțiune introdusă la 16 martie 2020 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-139/20)

(2020/C 201/25)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Siekierzyńska și A. Armenia, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin introducerea unei reglementări prin care este admisă scutirea de accize aplicate produselor energetice utilizate de întreprinderi mari consumatoare de energie incluse în sistemul Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii, Republica Polonă a încălcat obligațiile ce rezultă din articolul 17 alineatul (1) litera (b) și articolul 17 alineatul (4) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității ⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Polone plăta cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Polonă a introdus în legislația națională scutirea de accize aplicate produselor energetice utilizate de întreprinderi mari consumatoare de energie incluse în sistemul Uniunii de comercializare a certificatelor de emisii (denumit în continuare „sistemul EU ETS”).

Potrivit Comisiei, aceasta reprezintă o încălcare a obligațiilor ce rezultă din articolul 17 alineatul (1) litera (b) și din articolul 17 alineatul (4) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității. În conformitate cu aceste dispoziții, scutirea sau reducerea nivelului de impozitare aplicate produselor energetice utilizate de întreprinderi mari consumatoare de energie este posibilă numai în cazul în care se încheie acorduri cu întreprinderi sau cu asociații de întreprinderi sau în cazul în care se aplică regimuri de permise negociabile, în măsura în care acestea conduc la îndeplinirea obiectivelor de protecție a mediului sau la îmbunătățirea eficienței energetice. În opinia Comisiei, sistemul EU ETS nu poate fi un „regim de permise negociabile”, în sensul acestor dispoziții.

⁽¹⁾ JO 2003, L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativā rajona tiesa (Lenonia) la 27 martie 2020 –
AS „LatRailNet”, VAS „Latvijas dzelzceļš”/Valsts dzelzceļa administrācija**

(Cauza C-144/20)

(2020/C 201/26)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administrativā rajona tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamante: AS „LatRailNet”, VAS „Latvijas dzelzceļš”

Pârâtă: Valsts dzelzceļa administrācija

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 56 alineatul (2) din Directiva 2012/34 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că oferă organismului de reglementare competența de a adopta, din proprie inițiativă, o decizie prin care să oblige o întreprindere care exercită funcțiile esențiale ale administratorului infrastructurii feroviare prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2012/34 să efectueze, în ceea ce privește dispozițiile privind calculul tarifelor de utilizare a infrastructurii (sistemul de tarify), anumite modificări care nu sunt de natură să îi discrimineze pe solicitanți?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, organismul de reglementare este competent să stabilească, printr-o astfel de decizie, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească aceste modificări, de exemplu, prin impunerea obligației de a exclude din criteriile de stabilire a tarifelor de utilizare a infrastructurii cheltuielilor preconizate, acoperite din bugetul de stat sau din bugetele administrațiilor locale, pe care operatorii de transport de călători nu sunt în măsură să le acopere din veniturile provenite din transport?
- 3) Articolul 31 alineatul (1) din Directiva 2012/34 trebuie interpretat în sensul că obligația impusă statelor membre la alineatul menționat, și anume de a garanta o competitivitate optimă a segmentelor pieței feroviare cu ocazia stabilirii majorărilor aplicabile tarifelor de utilizare a infrastructurii, se aplică și în ceea ce privește stabilirea tarifelor de utilizare a infrastructurii pe segmentele de piață în care nu există concurență, de exemplu ca urmare a faptului că, pe segmentul de piață respectiv, transportul este asigurat de un singur operator de transport feroviar, căruia i s-a conferit dreptul exclusiv prevăzut la articolul 2 litera (f) din Regulamentul nr. 1370/2007 ⁽²⁾, de a asigura servicii de transport pe segmentul de piață respectiv?

⁽¹⁾ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO 2012, L 343, p. 32).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) Nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO 2007, L 315, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2020 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei

(Cauza C-159/20)

(2020/C 201/27)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Konstantinidis, I. Naglis și U. Nielsen, în calitate de agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei

Concluziile

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea neîndeplinirii de către Danemarca a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 13 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 ⁽¹⁾ privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, întrucât nu a preîntâmpinat și nu a oprit fabricile daneze de produse lactate să folosească denumirea Feta pentru brânzeturi care nu respectă caietul de sarcini din Regulamentul (CE) nr. 1829/2002 al Comisiei ⁽²⁾;
- constatarea încălcării de către Danemarca a articolului 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) coroborat cu articolul 1 alineatul (1) și cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, întrucât a permis fabricilor daneze de produse lactate să producă și să vândă imitații de Feta;
- obligarea Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că autoritățile daneze nu și-au îndeplinit obligațiile care le revin în temeiul regulamentului privind sistemele din domeniul calității, întrucât au permis întreprinderilor daneze să folosească în mod nelegal denumirea „Feta” pentru brânzeturile produse în Danemarca.

În special, ea afirmă că denumirea „Feta” este utilizată în Danemarca cu încălcarea regulamentului privind sistemele din domeniul calității și că, în consecință, statul membru respectiv trebuie ia măsurile administrative și judiciare corespunzătoare pentru a preîntâmpina sau pentru a stopa această practică. Întrucât Danemarca refuză să respecte legislația menționată mai sus, Comisia concluzionează că Danemarca nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatul (3) din regulamentul privind sistemele din domeniul calității și, prin urmare, a încălcat dreptul Uniunii.

Prin faptul că a permis fabricilor daneze de produse lactate să producă și să vândă imitații de „Feta”, Danemarca a încălcat de asemenea articolul 4 alineatul (3) TUE coroborat cu articolul 1 alineatul (1) și cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, întrucât a pus în pericol realizarea obiectivelor Uniunii Europene în ceea ce privește asigurarea concurenței loiale pentru fermierii și producătorii de produse agricole și alimentare cu caracteristici și proprietăți care oferă valoare adăugată, care să-i ajute pe producătorii de produse legate de o zonă geografică să obțină unui profit echitabil, adecvat în raport cu calitățile produselor lor și care să asigure protecția denumirilor, sub formă de drept de proprietate intelectuală pe teritoriul Uniunii.

Comisia consideră de asemenea că, întrucât nu a preîntâmpinat și nu a oprit încălcarea drepturilor aferente denumirii de origine protejate (DOP) „Feta”, care are loc atunci când producătorii danezi de produse lactate exportă brânzeturi contrafăcute din Uniunea Europeană către țări terțe, Danemarca subminează poziția Uniunii în negocierile internaționale al căror scop este să asigure protecția sistemelor Uniunii Europene din domeniul calității și încalcă principiul cooperării loiale din articolul 4 alineatul (3) TUE.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1829/2002 al Comisiei din 14 octombrie 2002 de modificare a anexei la Regulamentul (CE) nr. 1107/96 privind denumirea „Feta” (JO 2002, L 277, p. 10, Ediție specială, 03/vol. 44, p. 214).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 29 aprilie 2020 – Tilly-Sabco/Comisia

(Cauza T-437/18) ⁽¹⁾

[„Răspundere extracontractuală – Agricultură – Restituiri la export – Carne de pasăre – Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013 printr-o hotărâre a Curții – Prejudiciu”]

(2020/C 201/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Franța) (reprezentanți: R. Milchior și S. Charbonnel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Lewis și B. Hofstätter, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE având ca obiect repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a adoptării Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 689/2013 al Comisiei din 18 iulie 2013 de stabilire a restituirilor la export în sectorul cărnii de pasăre (JO 2013, L 196, p. 13)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Tilly-Sabco la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 364, 8.10.2018.

Hotărârea Tribunalului din 29 aprilie 2020 – Cimpres Schweiz/EUIPO – Impress Media (CIMPRESS)

(Cauza T-37/19) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale CIMPRESS – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară impress – Marca națională verbală anterioară Impress-Media – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2020/C 201/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Cimpres Schweiz GmbH (Winterthur, Elveția) (reprezentanți: C. Eckhardt, P. Böhrer și A. von Mühlendahl, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Söder, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Impress Media GmbH (Mönchengladbach, Germania) (reprezentant: F. Remmert, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 30 octombrie 2018 (cauzele conexe R 1716/2017-2 și R 1786/2017-2), referitoare la o procedură de opoziție între Impress Media și Cimpres Schweiz

Dispozitivul

- 1) Admite substituirea Impress GmbH în locul Impress Media GmbH, în calitate de intervenientă.
- 2) Respinge acțiunea.
- 3) Cimpres Schweiz GmbH suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Impress.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.3.2019.

Hotărârea Tribunalului din 29 aprilie 2020 – Lidl Stiftung/EUIPO – Plásticos Hidrosolubles (green cycles)

(Cauza T-78/19) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Marca Uniunii Europene figurativă green cycles – Utilizare serioasă a mărcii – Articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001 – Articolul 10 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 – Formă care diferă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv – Lipsa utilizării semnului ca logo de întreprindere”]

(2020/C 201/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania) (reprezentanți: A. Marx, K. Bonhagen și M. Wolter, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: S. Scardocchia și J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Plásticos Hidrosolubles, SL (Rafelbuñol, Spania) (reprezentant: C. Sueiras Villalobos, avocată)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 29 noiembrie 2018 (cauza R 778/2018-5) privind o procedură de decădere între Lidl Stiftung și Plásticos Hidrosolubles.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 29 noiembrie 2018 (cauza R 778/2018-5) în măsura în care a constatat utilizarea serioasă a mărcii contestate pentru produsele din clasa 20.
- 2) Respinge în rest acțiunea.

- 3) Lidl Stiftung & Co. KG, EUIPO și Plásticos Hidrosolubles, SL, suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului.

⁽¹⁾ JO C 122, 1.4.2019.

Hotărârea Tribunalului din 29 aprilie 2020 – Kerry Luxembourg/EUIPO – Döhler (TasteSense By Kerry)

(Cauza T-108/19) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative TasteSense By Kerry – Marca Uniunii Europene verbală anterioară MultiSense – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2020/C 201/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Ivanauskas și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Döhler GmbH (Darmstadt, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 27 noiembrie 2018 (cauza R 1179/2018-2) privind o procedură de opoziție între Döhler și Kerry Luxembourg

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Kerry Luxembourg Sàrl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 139, 15.4.2019.

Ordonanța Tribunalului din 2 aprilie 2020 – Thai World Import & Export/EUIPO – Elvir (Yaco)

(Cauza T-3/19) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Retragera opoziției – Nepronunțare asupra fondului”]

(2020/C 201/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Thai World Import & Export Co. Ltd (Bangkok, Thailanda) (reprezentant: S. Bénoliel-Claux, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Elvir (Condé-sur-Vire, Franța) (reprezentant: M. Lhotel, avocată)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 octombrie 2018 (cauza R 319/2018 2) privind o procedură de opoziție între Elvir și Thai World Import & Export Co.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Thai World Import & Export Co. Ltd și Elvir să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

(¹) JO C 72, 25.2.2019.

Ordonanța Tribunalului din 2 aprilie 2020 – SQlab/EUIPO (Innerbarend)

(Cauza T-307/19) (¹)

(„Acțiune în anulare – Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Innerbarend – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Acțiune vădit nefondată”)

(2020/C 201/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: SQlab GmbH (Taufkirchen, Germania) (reprezentant: A. Koelle, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Söder, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 martie 2019 (cauza R 2180/2018 4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Innerbarend ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă SQlab GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 230, 8.7.2019.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 20 aprilie 2020 – Leonardo/Frontex**(Cauza T-849/19 R)****(„Procedură de măsuri provizorii – Contracte de achiziții publice de servicii – Cerere de măsuri provizorii – Lipsa urgenței”)**

(2020/C 201/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Leonardo SpA (Roma, Italia) (reprezentant: A. Parrella, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (reprezentanți: S. Drew, H. Caniard, C. Georgiadis și A. Gras, agenți, asistați de M. Vanderstraeten, F. Biebuyck și V. Ost, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE având ca obiect dispunerea de măsuri provizorii privind suspendarea executării anunțului de participare publicat la 18 octombrie 2019 de către Frontex, intitulat „Testarea sistemului de aeronave pilotate de la distanță (RPAS) pentru supravegherea aeriană de mare duranță a zonelor maritime”.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează o dată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 30 aprilie 2020 – Nouryon Industrial Chemicals și alții/Comisia**(Cauza T-868/19 R)****(„Măsuri provizorii – REACH – Substanța oxid de dimetil – Control de conformitate – Decizie a Comisiei – Obligația de a furniza anumite informații care necesită testări pe animale – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)**

(2020/C 201/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Nouryon Industrial Chemicals BV (Amsterdam, Țările de Jos), Knoell NL BV (Maarssen, Țările de Jos), Grillo-Werke AG (Duisburg, Germania), PCC Trade & Services GmbH (Duisburg) (reprezentanți: R. Cana, G. David, avocați, și Z. Romata, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lindenthal și K. Mifsud-Bonnici, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE având ca obiect, pe de o parte, suspendarea executării Deciziei de punere în aplicare C(2019) 7336 final a Comisiei din 16 octombrie 2019 privind verificarea conformității înregistrării oxidului de dimetil, transmisă Comisiei de către Agenția Europeană pentru Produse Chimice, în conformitate cu articolul 51 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, rectificare în JO 2007, L 136, p. 3, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3), și, pe de altă parte, dispunerea oricărei alte măsuri provizorii considerate adecvate de către Tribunal

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 22 aprilie 2020 – Aquind și alții/Comisia

(Cauza T-885/19 R)

(„Măsuri provizorii – Energie – Infrastructuri energetice transeuropene – Regulamentul (UE) nr. 347/2013 – Regulament delegat al Comisiei de modificare a Regulamentului nr. 347/2013 – Cerere de suspendare a executării – Lipsa urgenței”)

(2020/C 201/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Aquind și alții (Wallsend, Regatul Unit), Aquind Energy Sàrl, (Luxemburg, Luxemburg), Aquind SAS (Rouen, Franța) (reprezentanți: S. Goldberg, C. Davis și J. Bille, solicitors, și E. White, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet, Y. Marinova și B. De Meester, agenți)

Obiectul

Cerere formulată în temeiul articolelor 278 și 279 TFUE prin care se urmărește suspendarea executării Regulamentului delegat al Comisiei din 31 octombrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește lista proiectelor de interes comun a Uniunii.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 28 februarie 2020 – IV/Comisia

(Cauza T-145/20)

(2020/C 201/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: IV (reprezentant: J. Lemmer, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- obligarea Comisiei Europene și a Centrului polivalent interinstituțional pentru copii, în solidar sau *in solidum* să îi comunice lui [X] fișele de prezență ale copilului său [Y] din anul 2019 și din anul 2020 pe care le dețin, sub sancțiunea unei penalități cu titlu necominatoriu de 500 de euro (cinci sute de euro) pe zi de întârziere de la pronunțarea deciziei care va interveni;

- obligarea părții la plata către reclamantă a sumei de 1 500 de euro cu titlu de cheltuieli nerambursabile, pe care reclamanta a trebuit să le efectueze pentru a-și valorifica drepturile, precum și a tuturor costurilor și a cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamant invocă un motiv unic întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a articolului 42 „Dreptul de acces la documente” din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care prevede că „Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică care are reședința sau sediul social într-un stat membru are drept de acces la documentele instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, indiferent de suportul pe care se află aceste documente”.

Acțiune introdusă la 8 martie 2020 – Csordas și alții/Comisia

(Cauza T-146/20)

(2020/C 201/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Annamaria Csordas (Luxemburg, Luxemburg) Adrian Sorin Cristescu (Luxemburg), Jean Putz (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Miguel Vicente-Nunez (Luxemburg) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

înainte de a se pronunța,

- invitarea Comisiei, cu titlu de măsură de cercetare judecătorească sau de organizare a procedurii, să precizeze, după ce s-a informat în acest sens la organizațiile sindicale profesionale (denumite în continuare „OSP”) care au prezentat lista nr. 3, numărul de candidați din lista respectivă prezentat de fiecare dintre ele, făcând distincție între titulari și supleanți, precum și cheia de repartizare între titular și supleant pe baza reprezentativității unei perechi de candidați;

pronunțându-se cu privire la acțiune:

- constatarea nelegalității omisiunii Comisiei de a preveni sau de a cenzura:
- refuzul președintelui secției de votare din 28 octombrie 2019 de a publica o comunicare prin care să informeze personalul cu privire la acordul încheiat la 14 octombrie 2019 între FFPE, R&D, Solidarité européenne, TAO-AFI, USF-L și U4U pentru partajarea reprezentativității listei lor comune „Ensemble au Luxembourg”;
- publicarea de către secția de votare, la o dată nedeterminată în cursul scrutinului, a acestui acord, care nu indica faptul că anumite OSP-uri s-au asociat sau regrupat și numărul de candidați prezentați de fiecare dintre acestea;
- lipsa precizării OSP-ului reprezentat de fiecare dintre candidații din lista nr. 3 „Ensemble au Luxembourg”, respectiv a apartenenței lor la unul dintre OSP-urile care au prezentat lista respectivă, deși acestea aparțineau unor familii sindicale diferite, iar unele dintre ele erau situate la Bruxelles și nu au menționat această listă;

- rezultatele alegerilor publicate prin nota din 26 noiembrie 2019 a secției de votare;
- constituirea secției locale din Luxemburg a Comitetului pentru personal rezultate din alegerile din noiembrie 2019;
- deciziile de desemnare de către secția locală din Luxemburg a Comitetului pentru personal a reprezentanților săi în cadrul Comitetului central;
- anularea adaptării reprezentativității OSP-urilor care s-au prezentat la alegerile din noiembrie 2019 ale CLPL, adoptată de Comisie după publicarea acestor rezultate pe baza acordului de partajare a reprezentativității din 14 octombrie 2019;
- anularea oricărei decizii de alocare către OSP-urile semnate ale acordului din 14 octombrie 2019 a unor resurse suplimentare celor de care dispuneau pe baza reprezentativității care le-a fost recunoscută în urma alegerilor din 2016 ale CLPL;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului alegerilor libere și democratice, în măsura în care, în lipsa publicării de către secția de votare, înainte de începutul scrutinului, a acordului de partajare a reprezentativității, logourile care figurau pe afișul electoral al listei nr. 3 „Ensemble au Luxembourg” erau de natură să determine alegătorii să creadă că această listă era prezentată de cinci organizații sindicale profesionale (OSP) astfel denumite, reprezentate în părți egale de cele 20 de perechi de candidați, în timp ce din acord rezulta că ea era prezentată de șase OSP-uri, dintre care două erau denumite diferit, și erau reprezentate inegal.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului alegerilor libere și democratice, în măsura în care publicarea în cursul scrutinului de către secția de votare a acordului de partajare a reprezentativității era de natură ca anumiți alegători să creadă că lista nr. 3 era prezentată de șase OSP-uri reprezentate de cele 20 de perechi de candidați din această listă în proporțiile indicate de acord, deși era prezentată de trei OSP-uri și de o grupare a altor trei, una dintre acestea din urmă putându-le reprezenta pe celelalte două, de altfel nereprezentate de candidații din listă, cel puțin în proporția indicată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea libertății de alegere între candidații din lista nr. 3 și pe riscul de confuzie în ceea ce privește OSP-ul astfel susținut, în măsura în care nici lista nr. 3 „Ensemble au Luxembourg”, nici afișul electoral corespunzător nu menționau OSP-ul reprezentat de fiecare dintre candidații prezenți pe această listă, deși era vorba despre o listă prezentată de șase OSP-uri diferite, sau de trei OSP-uri și o grupare sau o asociație de alte trei OSP-uri, care aparțineau unor familii sindicale diferite, situate atât în Luxemburg cât și în Bruxelles, și care nu își manifestaseră toate susținerea pentru lista comună.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului alegerilor libere și democratice, în măsura în care publicarea în cursul scrutinului de către secția de votare a acordului de partajare a reprezentativității era de natură să determine alegătorii să creadă că OSP-urile care au prezentat lista nr. 3 erau reprezentate pe aceasta de un număr de candidați care corespundea părții indicate pentru fiecare dintre ele, ceea ce nu era cazul, sau cel puțin în măsura în care R&D a beneficiat de o parte din reprezentativitatea Solidarité européenne în timp ce USF-L, FFPE și U4U erau cele care au cedat R&D o parte din reprezentativitatea lor.

Acțiune introdusă la 19 martie 2020 – IY/Parlamentul**(Cauza T-154/20)**

(2020/C 201/39)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* IY (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

cu titlu principal:

- anularea deciziei de concediere a reclamantului;
- obligarea Parlamentului European la plata unei despăgubiri de 20 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată;

cu titlu subsidiar:

- constatarea nelegalității deciziei de dizolvare a grupului politic ENL;
- în consecință, anularea deciziei de concediere a reclamantului din 4 iulie 2019;
- obligarea Parlamentului European la plata unei despăgubiri de 20 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe eroarea vădită de apreciere. Reclamantul consideră că decizia de concediere, motivată exclusiv de pretinsa dizolvare a grupului politic ENL, este afectată de o eroare vădită de apreciere.
2. Al doilea motiv întemeiat pe abuzul de putere, din moment ce Parlamentul European și-ar fi utilizat competențele pentru a deghiza o simplă măsură de schimbare a denumirii unui grup politic european într-o dizolvare a unui grup politic.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat. Reclamantul consideră că dreptul său de a fi ascultat anterior oricărei decizii de concediere nu a fost respectat.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament, prin faptul că Parlamentul ar fi aplicat proceduri distincte agenților din grupul politic pretins dizolvat.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări și a obligației de solitudine.

Cu titlu subsidiar, reclamantul invocă nelegalitatea deciziei de dizolvare a grupului politic european ENL. Acesta susține că, întrucât decizia de dizolvare este ilegală deoarece este afectată de o eroare vădită de apreciere și de abuz de putere, decizia de concediere întemeiată exclusiv pe această dizolvare este la rândul său ilegală și trebuie anulată.

Acțiune introdusă la 19 martie 2020 – IZ/Parlamentul**(Cauza T-155/20)**

(2020/C 201/40)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* IZ (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)*Pârât:* Parlamentul European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

cu titlu principal:

- anularea deciziei de concediere a reclamantului din 4 iulie 2019;
- obligarea Parlamentului European la plata unei despăgubiri de 20 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată;

cu titlu subsidiar:

- constatarea nelegalității deciziei de dizolvare a grupului politic ENL;
- în consecință, anularea deciziei de concediere a reclamantului din 4 iulie 2019;
- obligarea Parlamentului European la plata unei despăgubiri de 20 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive, cu titlu principal, identice sau similare celor invocate în cadrul cauzei T-154/20.

Cu titlu subsidiar, reclamantul invocă nelegalitatea deciziei de dizolvare a grupului politic european ENL. Acesta susține că, întrucât decizia de dizolvare este ilegală deoarece este afectată de o eroare vădită de apreciere și de abuz de putere, decizia de concediere întemeiată exclusiv pe această dizolvare este la rândul său ilegală și trebuie anulată.

Acțiune introdusă la 19 martie 2020 – JA/Parlamentul**(Cauza T-156/20)**

(2020/C 201/41)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* JA (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)*Pârât:* Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

cu titlu principal:

- anularea deciziei de concediere a reclamantului din 4 iulie 2019;
- obligarea Parlamentului European la plata unei despăgubiri de 20 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată;

cu titlu subsidiar:

- constatarea nelegalității deciziei de dizolvare a grupului politic ENL;
- în consecință, anularea deciziei de concediere a reclamantului din 4 iulie 2019;
- obligarea Parlamentului European la plata unei despăgubiri de 20 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive, cu titlu principal, identice sau similare celor invocate în cadrul cauzei T-154/20, IY/Parlamentul.

Cu titlu subsidiar, reclamantul invocă nelegalitatea deciziei de dizolvare a grupului politic european ENL. Acesta susține că, întrucât decizia de dizolvare este ilegală deoarece este afectată de o eroare vădită de apreciere și de abuz de putere, decizia de concediere întemeiată exclusiv pe această dizolvare este la rândul său ilegală și trebuie anulată.

Acțiune introdusă la 23 martie 2020 – JB/Cedefop

(Cauza T-159/20)

(2020/C 201/42)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: JB (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârât: Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (CEDEFOP)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei implicite de respingere a CEDEFOP din 19 ianuarie 2020;
- obligarea CEDEFOP la plata către reclamantă a sumei totale de 442 276,78 euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la bună administrare ca urmare a examinării cererii de despăgubire a reclamantei de către funcționarul CEDEFOP care era martor al acuzării – încălcarea articolului 11a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”).
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea prezumției de nevinovăție în cadrul examinării cererii depuse de reclamantă în temeiul articolului 90 alineatul (1) din statut, după cum s-a confirmat prin decizia implicită de respingere a reclamației depuse în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe faptul că pârâtul a retrogradat-o profesional și a decis să nu o promoveze pe reclamantă, cu încălcarea statutului și a principiului proporționalității.

Ațiune introdusă la 27 martie 2020 – 3M Belgium/ECHA

(Cauza T-160/20)

(2020/C 201/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: 3M Belgium (Diegem, Belgia) (reprezentanți: J.-P. Montfort și T. Delille, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei ECHA din 16 ianuarie 2020 (ECHA/01/2020) privind „Includerea unor substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită în lista substanțelor candidate pentru a fi în cele din urmă incluse în Anexa XIV” la Regulamentul REACH⁽¹⁾, în măsura în care privește includerea „acidului perfluorbutansulfonic (PFBS) și a sărurilor acestuia”;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe adoptarea deciziei atacate cu încălcarea cerințelor articolului 57 litera (f) din Regulamentul REACH și pe săvârșirea de către pârâtă a unei erori vădite de apreciere, întrucât nu a demonstrat că substanța cauzează probabile efecte grave asupra sănătății umane și a mediului.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe adoptarea deciziei atacate cu încălcarea principiului securității juridice, inclusiv a celui al previzibilității, dat fiind că reclamanta nu a avut posibilitatea să identifice sau să verifice în orice mod definiția, criteriile sau factorii utilizați de ECHA în susținerea deciziei sale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Acțiune introdusă la 28 martie 2020 – UPL Europe și Indofil Industries (Netherlands)/EFSA**(Cauza T-162/20)**

(2020/C 201/44)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: UPL Europe Ltd (Warrington Cheshire, Regatul Unit), Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: C. Mereu și S. Englebert, avocați)

Pârâtă: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea deciziei Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA) din 28 ianuarie 2020, notificată reclamantelor la 29 ianuarie 2020, privind evaluarea cererilor de aplicare a regimului de confidențialitate formulate în ceea ce privește anumite părți ale Concluziilor EFSA în urma evaluării *inter pares* a riscului legat de utilizarea ca pesticid a substanței active mancozeb (denumită în continuare „decizia atacată”); și
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea procedurală a articolului 12 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 844/2012 al Comisiei ⁽¹⁾: decizia atacată a fost adoptată pe baza unor erori procedurale de fapt și de drept.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea pe fond a articolului 13 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 844/2012 al Comisiei: decizia atacată a fost adoptată pe baza unor erori materiale de fapt și de drept.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolelor 38, 39 și 40 din Regulamentul nr. 178/2002 ⁽²⁾: pârâta interpretează și aplică în mod eronat dispozițiile privind confidențialitatea prevăzute la articolele 38, 39 și 40 din Regulamentul nr. 178/2002.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 63 din Regulamentul nr. 1107/2009 ⁽³⁾: pârâta a încălcat articolul 63 din Regulamentul nr. 1107/2009 atunci când a decis să publice informațiile pe care reclamantele intenționau să le elimine, ceea ce ar putea aduce atingere intereselor comerciale ale acestora.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe necompetență: pârâta a acționat *ultra vires*, întrucât Agenția Europeană pentru Produse Chimice este singura autoritate responsabilă din punct de vedere legal de clasificarea sau reclasificarea substanțelor, astfel cum prevede Regulamentul nr. 1272/2008 ⁽⁴⁾, iar nu pârâta.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor fundamentale ale dreptului Uniunii, și anume principiile legalității, securității juridice, încrederii legitime, bunei administrări și proporționalității, precum și a obligației de examinare cu diligență și cu imparțialitate: decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiilor fundamentale ale dreptului Uniunii.

-
- (¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei din 18 septembrie 2012 de stabilire a dispozițiilor necesare pentru punerea în aplicare a procedurii de reinnoire pentru substanțele active, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO 2012, L 252, p. 26).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO 2002, L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1).
- (⁴) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO 2008, L 353, p. 1).

Acțiune introdusă la 19 martie 2020 – BG/Parlamentul

(Cauza T-164/20)

(2020/C 201/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: BG (reprezentanți: A. Tymen, L. Levi și A. Champetier, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtului din 20 mai 2019 de respingere a cererii de asistență a reclamantului din iulie 2017;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei pârâtului din 10 decembrie 2019 de respingere a contestației reclamantului din 20 august 2019;
- obligarea pârâtului la despăgubire pentru prejudiciul moral suferit de reclamant ca urmare a greșelii pârâtului, evaluat la suma de 50 000 de euro;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental de a fi ascultat [articolul 41 alineatul (2) litera (a) din cartă].
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental de a beneficia, în ceea ce privește problemele sale, de un tratament imparțial și echitabil [articolul 41 alineatul (1) din cartă], precum și pe încălcarea articolului 24 din statut și a obligației de diligență.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental de a primi o decizie motivată [articolul 41 alineatul (2) litera (c) din cartă și articolul 25 din statut].

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere și pe încălcarea articolelor 12a și 24 din statut

În ceea ce privește cererea de despăgubire, reclamantul invocă greșeala săvârșită de pârât, prejudiciul suferit și legătura dintre greșeală și prejudiciu.

Acțiune introdusă la 3 aprilie 2020 – JD/BEI

(Cauza T-166/20)

(2020/C 201/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: JD (reprezentant: H. Hansen, avocat)

Pârâtă: BEI

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei (i) prin care i se solicită reclamantului să semneze un act adițional la contractul său de muncă, prin care să renunțe la anumite drepturi în materie de securitate socială și (ii) prin care i se interzice reclamantului să își înceapă activitatea în cadrul BEI până la semnarea actului adițional menționat.
- în consecință, obligarea pârâtei să își revoce scrisoarea prin care a propus actul adițional menționat și solicitarea aferentă ca reclamantul să semneze actul adițional în cauză, ca o condiție prealabilă pentru începerea activității;
- obligarea pârâtei să îi permită reclamantului să își înceapă activitatea în cadrul BEI, cu acordarea remunerației și a beneficiilor retroactiv, începând de la data contractuală a începerii activității;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată și
- protejarea tuturor drepturilor reclamantului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea cerințelor în materie de protecție a datelor.

- Reclamantul susține că pârâta a încălcat articolul 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2018/1725 ⁽¹⁾. Pârâta a folosit răspunsurile dintr-un chestionar medical pentru a restrânge acoperirea în caz de deces și de invaliditate, deși avizul privind protecția datelor din chestionar nu menționa că acesta ar putea fi folosit în acest scop.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe inexistența unui temei juridic pentru restrângerea acoperirii urmărită de BEI.

- Reclamantul susține că pârâta a încălcat articolul 33d din Statutul personalului II și articolul 9.1.2 din Regulamentul privind personalul. Temeiul juridic invocat de BEI (articolul 6-1 din Regulamentul privind sistemul de pensii) nu poate fi interpretat în mod rezonabil în felul propus de BEI. Această interpretare nu ia în considerare definiția și scopul declarat al evaluării medicale prealabile, astfel cum este definită la articolul 2.1.1.A din Anexa X la Regulamentul privind personalul.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe inexistența unui temei juridic pentru cerința semnării unui act adițional.

- Reclamantul susține că pârâta a încălcat articolul 13 din Statutul personalului II. Nu există nicio dispoziție în cuprinsul reglementărilor BEI care să impună unei persoane care a încheiat un contract de muncă cu BEI și a fost declarată aptă de muncă de către medicul de medicina muncii al BEI să semneze un act adițional la contractul său de muncă prin care să renunțe la anumite drepturi în materie de securitate socială (*in specie* la acoperirea în caz de deces și de invaliditate).

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe discriminare și, în special, pe încălcarea de articolului 21 alineatul (1) și a articolului 34 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

- Reclamantul susține că, prin decizia atacată, pârâta urmărește să lipsească reclamantul de unele drepturi esențiale în materie de securitate socială (*in specie* de acoperirea în caz de deces și de invaliditate), pe baza unor caracteristici genetice identificate și/sau a unui pretins handicap. Prin faptul că a cerut ca reclamantul să renunțe la drepturile în materie de securitate socială menționate, sub amenințarea rezilierii contractului de muncă al acestuia, BEI a încălcat drepturile fundamentale ale reclamantului. Comportamentul pârâtei este discriminatoriu, întrucât urmărește să restrângă drepturile fundamentale în materie de securitate socială ale reclamantului pentru un motiv arbitrar (existența, în viitor, a unui risc de invaliditate „foarte/extrem de redus”) și pentru o perioadă arbitrară (5 ani).

(¹) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO 2018, L 295, p. 39).

Acțiune introdusă la 7 aprilie 2020 – JE/Consiliul și Conferința reprezentanților guvernelor statelor membre

(Cauza T-180/20)

(2020/C 201/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: JE (reprezentant: N. Forwood, QC)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Conferința reprezentanților guvernelor statelor membre

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Declarației Conferinței reprezentanților guvernelor statelor membre din 29 ianuarie 2020 privind consecințele retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană asupra avocaților generali ai Curții de Justiție a Uniunii Europene, astfel cum a fost publicată de Consiliu sub numărul de referință al documentelor Consiliului XT 21018/20;
- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul susține că actul adoptat de pârâți trebuie anulat în parte pentru motive de necompetență, de încălcare a unei norme fundamentale de procedură, de încălcare a tratatelor și a altor norme de drept referitoare la aplicarea acestora, precum și de abuz de putere.

Acțiune introdusă la 9 aprilie 2020 – JE/Curtea de Justiție a Uniunii Europene**(Cauza T-184/20)**

(2020/C 201/48)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* JE (reprezentant: N. Forwood, QC)*Pârâtă:* Curtea de Justiție a Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei președintelui Curții de Justiție a Uniunii Europene din 31 ianuarie 2020 privind declararea vacanței postului reclamantului de avocat general și inițierea procedurii de numire a unui succesor;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul susține că actul atacat trebuie anulat pentru motive de neкомпetență, de încălcare a unei norme fundamentale de procedură, precum și de încălcare a tratatelor și a altor norme de drept referitoare la aplicarea acestora.

Acțiune introdusă la 9 aprilie 2020 – FCA Italy/EUIPO – Bettag (Pandem)**(Cauza T-191/20)**

(2020/C 201/49)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* FCA Italy SpA (Torino, Italia) (reprezentanți: F. Jacobacci și E. Truffo, avocați)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Christoph Bettag (Aachen, Germania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* marca verbală a Uniunii Europene Pandem – cererea de înregistrare nr. 17 297 029*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 4 februarie 2020 în cauza R 1483/2019-5**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- denaturare gravă a situației de fapt.

Acțiune introdusă la 10 aprilie 2020 – Eternit/EUIPO – Eternit Österreich (Panouri)

(Cauza T-193/20)

(2020/C 201/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Eternit (Kapelle-op-den-Bos, Belgia) (reprezentanți: J. Muyldermans și P. Maeyaert, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eternit Österreich GmbH (Vöcklabruck, Austria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamanta

Desenul în litigiu: desenul Uniunii Europene nr. 2 538 140-0001

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 5 februarie 2020 în cauza R 1661/2018-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a intervenientei să suporte propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 27 martie 2020 – JF/EUCAP Somalia

(Cauza T-194/20)

(2020/C 201/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: JF (reprezentant: A. Kunst, avocat)

Pârâtă: EUCAP Somalia (Mogadishu, Somalia)

Concluziile

Prin intermediul unei cereri în anulare formulate în temeiul articolului 263 TFUE și al unei cereri în răspundere extracontractuală formulate în temeiul articolului 268 TFUE și al articolului 340 al doilea paragraf TFUE, reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei șefului misiunii EUCAP Somalia din 18 ianuarie 2020 prin care s-a dispus desfacerea contractului de muncă al reclamantului;
- anularea Deciziei șefului misiunii EUCAP Somalia din 31 ianuarie 2020 prin care s-a respins calea de atac internă formulată de reclamant;
- în temeiul răspunderii extracontractuale, obligarea EUCAP Somalia la plata către reclamant a unei despăgubiri pentru prejudiciul material suferit, constând în pierderea salariilor, alocațiilor și drepturilor (pierderea veniturilor) în perioada de tranziție, în conformitate cu Acordul de retragere dintre Uniunea Europeană și Regatul Unit (Acordul privind retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană);
- obligarea EUCAP Somalia la plata către reclamant a unei despăgubiri pentru prejudiciile materiale și morale suferite din cauza deciziilor nelegale, estimate provizoriu și *ex aequo et bono* la suma de 60 000 de euro;
- obligarea EUCAP Somalia la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamant, majorate cu dobânzi de 8 %.

Cu titlu subsidiar, prin intermediul unei cereri în temeiul clauzei compromisorii prevăzute la articolul 272 TFU (în cazul în care se consideră că deciziile atacate sunt indisociabile de contractul de muncă al reclamantului) și al unei cereri în răspundere contractuală formulate în temeiul articolului 340 primul paragraf TFUE, reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea Deciziilor șefului misiunii EUCAP Somalia din 18 ianuarie 2020 și din 31 ianuarie 2020 ca fiind nelegale;
- în temeiul răspunderii contractuale, obligarea EUCAP Somalia la plata către reclamant a unei despăgubiri pentru prejudiciul material și moral suferit, menționat anterior;
- obligarea EUCAP Somalia la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamant, majorate cu dobânzi de 8 %.

Motivele și principalele argumente

În susținerea cererii formulate în temeiul articolului 263 TFUE, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea de către EUCAP Somalia a dreptului de a fi ascultat, întrucât reclamantul nu a fost ascultat înainte de adoptarea deciziei din 18 ianuarie 2020 prin care s-a dispus desfacerea contractului de muncă al acestuia.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea de către EUCAP Somalia a interdicției discriminării directe pe motive de naționalitate, întrucât decizia de desfacere a contractului de muncă al reclamantului se bazează pe intrarea în vigoare a Acordului privind retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană, în pofida existenței unei perioade de tranziție, determinând nelegalitatea oricărui tratament diferențiat între personalul contractual britanic și cel nebritanic din cadrul EUCAP Somalia.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea de către EUCAP Somalia a principiului egalității de tratament, întrucât EUCAP Somalia a acordat reclamantului un tratament diferențiat față de personalul contractual internațional de naționalitate britanică încadrat în alte misiuni PSAC, a căror încadrare a fost menținută în perioada de tranziție, în conformitate cu Acordul privind retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea de către EUCAP Somalia a Acordului privind retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană, întrucât EUCAP Somalia a ignorat faptul că dispozițiile privind misiunile PSAC referitoare la personalul contractual internațional de naționalitate britanică continuă să se aplice și nu limitează menținerea încadrării unui astfel de personal în perioada de tranziție.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea de către EUCAP Somalia a principiului protecției încrederii legitime, întrucât personalului contractual internațional de naționalitate britanică i-au fost date garanții în ceea ce privește menținerea în post a acestuia în perioada de tranziție, în conformitate cu Acordul privind retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană.

În plus, în ipoteza în care Curtea ar declara cererea formulată în temeiul articolului 263 TFUE ca fiind inadmisibilă, întrucât deciziile ar fi considerate indisociabile de contractul de muncă al reclamantului, în susținerea cererii formulate în temeiul articolului 272 TFUE, prezentată în subsidiar, se solicită Tribunalului să ia în considerare aceleași cinci motive. Prin urmare, ar trebui să se considere că pretensele încălcări intră sub incidența răspunderii contractuale.

**Ațiune introdusă la 6 aprilie 2020 – Sociedade da Água de Monchique/EUIPO – Ventura Vendrell
(chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH)**

(Cauza T-195/20)

(2020/C 201/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: portugheza

Părțile

Reclamantă: Sociedade da Água de Monchique, SA (Caldas de Monchique, Portugalia) (reprezentant: M. Osório de Castro, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pere Ventura Vendrell (Sant Sadurni d'Anoia, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative „chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH” – cererea de înregistrare nr. 017 027 608

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 20 ianuarie 2020 în cauza R 2524/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și, prin urmare, acceptarea înregistrării mărcii solicitate;
- obligarea EUIPO la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

A acțiune introdusă la 10 aprilie 2020 – Chanel/EUIPO – Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)**(Cauza T-196/20)**

(2020/C 201/53)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile***Reclamantă:* Chanel (Neuilly-sur-Seine, Franța) (reprezentant: J. Passa, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Innovative Cosmetic Concepts LLC (Clifton, New Jersey, Statele Unite)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale INCOCO – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 189 828*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 16 ianuarie 2020 în cauza R 194/2019-1**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea principiului bunei administrări.

A acțiune introdusă la 30 martie 2020 – Shindler și alții/Consiliul**(Cauza T-198/20)**

(2020/C 201/54)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamanți:* Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Italia) și alți nouă reclamanți (reprezentant: J. Fouchet, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea în întregime a Deciziei (UE) 2020/135 a Consiliului din 30 ianuarie 2020 referitoare la încheierea Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, precum și a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și a anexelor sale;

cu titlu subsidiar:

- anularea în parte a Deciziei (UE) 2020/135 a Consiliului din 30 ianuarie 2020 referitoare la încheierea Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, precum și a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, în măsura în care aceste acte fac distincție în mod automat și general, fără niciun test de proporționalitate, între cetățenii uniunii și resortisanții Regatului Unit începând de la 1 februarie 2020, și, astfel, anularea în special a celui de al șaselea paragraf din preambul și a articolelor 9, 10 și 127 din acordul privind retragerea;

în consecință:

- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariilor de avocat în cuantum de 5 000 €.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă treisprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 106a din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (Euratom). Reclamanții consideră în această privință, printre altele, că poporul britanic nu a votat pentru retragerea Regatului Unit din Euratom și că ar fi trebuit să fie respectat formalismul privind ieșirea Regatului Unit din această organizație.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe viciul de procedură privind natura acordului final. Reclamanții susțin, în această privință, că decizia de încheiere a acordului de retragere este nelegală, în măsura în care conferă Uniunii o „competență orizontală excepțională” pentru negocierea acordului de retragere și, astfel, aduce atingere repartizării competențelor între Uniune și statele membre, excluzând posibilitatea unui acord mixt și eliminând, prin urmare, orice ratificare de către statele membre a acordului final.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 127 din Acordul privind Spațiul Economic European (EEE), întrucât procedura prevăzută de acest articol pentru denunțarea acordului nu a fost respectată, ceea ce, potrivit reclamanților, ar afecta decizia atacată printr-un viciu de procedură și ar atrage nulitatea.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe inexistența unui test de proporționalitate privind suprimarea cetățeniei europene pentru anumite categorii de britanici. Reclamanții consideră că decizia atacată trebuie să fie anulată, pentru motivul că aceasta nu a ținut cont de imposibilitatea de a vota, cu ocazia referendumului din 23 iunie 2016 privind apartenența Regatului Unit la Uniunea Europeană, a mai multor categorii de cetățeni britanici: cei care și-au exercitat libertatea de circulație în Uniune și care lipseau de pe teritoriul britanic de mai mult de cincisprezece ani, resortisanții din țările și teritoriile de peste mări și ai insulelor Anglo-Normande și deținuții britanici.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor democrației, egalității de tratament, libertății de circulație, libertății de exprimare și bunei administrări. Reclamanții arată în special că decizia atacată este contrară ordinii juridice a Uniunii, care consacră principiul egalității de tratament pentru toți cetățenii, și ordinii juridice a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 52 TUE și a articolelor 198, 199, 203 și 355 TFUE privind țările și teritoriile britanice de peste mări. Reclamanții consideră că, întrucât nu vizează temeiul juridic pertinent, și anume articolul 203 TFUE, decizia atacată, care se aplică țărilor și teritoriilor britanice de peste mări, este nelegală și trebuie să fie anulată.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe nerespectarea statutului Gibraltarului prin decizia din 30 ianuarie 2020, întrucât articolul 3 din acordul de retragere încalcă dreptul internațional și, în special, principiul privind dreptul popoarelor de a dispune de ele însele.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 TFUE, întrucât decizia atacată nu a respectat principiul partajării competențelor între Uniune și statele membre, ceea ce, în raport cu statutul rezervat Gibraltarului, trebuie să atragă anularea sa.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime. Reclamanții susțin printre altele, în această privință, că decizia atacată consfințește pierderea drepturilor lor de ședere permanentă, dobândite după cinci ani de reședință continuă într-un stat membru, fără să fi fost prevăzute consecințele concrete ale acestei pierderi și, mai ales, fără să fi fost exercitat vreun test de proporționalitate.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la respectarea vieții private și de familie, garantat de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Reclamanții arată că decizia atacată le afectează dreptul la viață privată și de familie, întrucât le retrage cetățenia europeană și, prin urmare, dreptul de liberă ședere pe teritoriul unui stat membru ai cărui resortisanți nu sunt, dar pe teritoriul căruia și-au construit viața de familie.
11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la vot și a eligibilității resortisanților britanici pentru alegerile municipale și europene. Potrivit reclamanților, articolul 127 din acordul de retragere ar încălca articolul 18 TFUE și articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Decizia atacată ar trebui, prin urmare, să fie anulată în măsura în care ratifică un acord care cuprinde o dispoziție care creează o discriminare între cetățenii britanici.
12. Al doisprezecelea motiv, întemeiat pe distincția automată și generală, operată în acordul de retragere, între cetățenii Uniunii și resortisanții Regatului Unit fără un test de proporționalitate având în vedere viața privată și familială a britanicilor începând de la 1 februarie 2020. În susținerea acestui motiv, reclamanții afirmă că suprimarea cetățeniei europene nu poate fi automată și generală, că ar fi trebuit să se impună o apreciere *in concreto* a consecințelor și că, în lipsa unei asemenea aprecieri, decizia atacată trebuie să fie anulată.
13. Al treisprezecelea motiv, întemeiat pe coroborarea articolelor 18, 20 și 22 TFUE cu articolul 12 din acordul de retragere. Reclamanții consideră că discriminarea introdusă prin articolul 127 al acordului de retragere încalcă interdicția oricărei discriminări exercitate pe motiv de cetățenie sau naționalitate, afirmată la articolul 18 TFUE.

Ațiune introdusă la 14 aprilie 2020 – Aldi Stores/EUIPO – Dualit (Forma unui toaster)

(Cauza T-199/20)

(2020/C 201/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Aldi Stores Ltd (Atherstone, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Barker, solicitor, și C. Blythe, barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Dualit Ltd (Crawley, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca tridimensională (Forma unui toaster) a Uniunii Europene – marca Uniunii Europene nr. 48 728

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 februarie 2020 în cauza R 1034/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și admiterea cererii de declarare a nulității în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- în subsidiar, anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare către EUIPO, Divizia de anulare sau Camera de recurs;
- în mod și mai subsidiar, anularea deciziei atacate și admiterea cererii de declarare a nulității în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (a), litera (e) punctul (ii) și/sau litera (e) punctul (iii) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei acțiuni.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea normelor fundamentale de procedură, în subsidiar încălcarea articolului 27 alineatul (2) din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2018/625;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 15 aprilie 2020 – Stone Brewing/EUIPO – Molson Coors Brewing Company (UK) (STONE BREWING)

(Cauza T-200/20)

(2020/C 201/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Stone Brewing Co. LLC (Escondido, California, Statele Unite) (reprezentanți: M. Kloth, R. Briske și D. Habel, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Molson Coors Brewing Company (UK) Ltd (Burton Upon Trent, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii „STONE BREWING” – cererea de înregistrare nr. 15 423 668

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 31 ianuarie 2020 în cauza R 1524/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- statuarea cu privire la cheltuielile de judecată în propria favoare.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 71 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și a Consiliului și a articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și a Consiliului.

Acțiune introdusă la 17 aprilie 2020 – Target Brands/EUIPO – The a.r.t. company b&s (ART CLASS)

(Cauza T-202/20)

(2020/C 201/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, Statele Unite) (reprezentant: A. Norris, Barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală ART CLASS – Cerere de înregistrare nr. 16 888 695

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 ianuarie 2020 în cauza R 1597/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea cererii de opoziție în privința tuturor celorlalte produse contestate;
- în subsidiar, retrimiteră cauzei la EUIPO în vederea reexaminării;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei acțiuni, precum și a cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Camerei de recurs și procedurii de opoziție.

Motivul invocat

încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2020 – Al-Imam/Consiliul

(Cauza T-203/20)

(2020/C 201/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Maher Al-Imam (Damasc, Siria) (reprezentant: M. Brillat, avocată)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Admiterea acțiunii reclamantului;
- constatarea nelegalității Regulamentului (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011, în ceea ce privește partea referitoare la reclamant, a nelegalității Deciziei 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei, în ceea ce privește partea referitoare la reclamant, a nelegalității Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/211 al Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, în ceea ce privește partea referitoare la reclamant, a nelegalității Deciziei de Punere în Aplicare (PESC) 2020/212 a Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, în ceea ce privește partea referitoare la reclamant;
- pe cale de consecință, anularea Regulamentului (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011, în ceea ce privește partea referitoare la reclamant, a Deciziei 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei, în ceea ce privește partea referitoare la reclamant, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/211 al Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, în ceea ce privește partea referitoare la reclamant, a Deciziei de Punere în Aplicare (PESC) 2020/212 a Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, în ceea ce privește partea referitoare la reclamant;
- obligarea Consiliului la plata sumei de 10 000 de euro pe săptămână începând cu 18 februarie 2020 reclamantului pentru repararea prejudiciului material suferit din cauza adoptării măsurilor în litigiu;

- obligarea Consiliului la plata sumei de 15 000 de euro pe săptămână începând cu 18 februarie 2020 reclamantului pentru repararea prejudiciului moral suferit din cauza adoptării măsurilor în litigiu;
- obligarea Consiliului la repararea oricărui prejudiciu viitor pe care reclamantul îl va suferi din cauza adoptării deciziilor în litigiu;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului în cadrul procedurii de adoptare a actelor în litigiu. Acest motiv cuprinde două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantului, și anume a dreptului de a fi ascultat și a principiului contradictorialității.
 - Al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea dreptului la o cale de atac jurisdicțională efectivă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe eroarea vădită de apreciere în cadrul adoptării actelor în litigiu. Acest motiv cuprinde două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe insuficiența elementelor de probă care să justifice înscrierea reclamantului în lista persoanelor vizate de măsuri restrictive.
 - Al doilea aspect, întemeiat pe denaturarea faptelor.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea în mod nelegal și disproporționat a drepturilor fundamentale ale reclamantului din cauza conținutului actelor în litigiu. Acest motiv cuprinde două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate.
 - Al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea dreptului la viață privată și de familie.

Acțiune introdusă la 19 aprilie 2020 – Zoom/EUIPO – Facetec (ZOOM)

(Cauza T-204/20)

(2020/C 201/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Zoom KK (Tokyo, Japonia) (reprezentant: M. de Arpe Tejero, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Facetec Inc. (Las Vegas, Nevada, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „ZOOM” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1 323 959

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 februarie 2020 în cauza R 507/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2020 – Frommer/EUIPO – Minerva (I-cosmetics)

(Cauza T-205/20)

(2020/C 201/60)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Angela Frommer (Unterschleißheim, Germania) (reprezentant: F. Remmert, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Minerva GmbH (München, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „I-cosmetics” – marca Uniunii Europene nr. 8 836 661

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 10 februarie 2020 în cauza R 675/2019-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, în cazul în care aceasta intervine în prezenta procedură, la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv cele efectuate de reclamantă în procedura din fața camerei de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 18 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea normei 22 din Regulamentul (CE) 2868/95 al Comisiei.

Acțiune introdusă la 17 aprilie 2020 – Residencial Palladium/EUIPO – Fiesta Hotels & Resorts (PALLADIUM HOTELS & RESORTS)**(Cauza T-207/20)**

(2020/C 201/61)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamant: Residencial Palladium, SL (Ibiza, Spania) (reprezentant: D. Solana Giménez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă „PALLADIUM HOTELS & RESORTS” – Marca Uniunii Europene nr. 2 915 304

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 februarie 2020 în cauza R 231/2019-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea și lipsirea de efecte a deciziei atacate, obligând EUIPO să continue soluționarea cererii de declarare a nulității formulate de Residencial Palladium;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 60 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 21 aprilie 2020 – Fidia farmaceutici/EUIPO – Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutical Laboratories (HYAL)**(Cauza T-215/20)**

(2020/C 201/62)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italia) (reprezentați: R. Kunz-Hallstein și H. Kunz-Hallstein, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutial Laboratories SA (Atena, Grecia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală HYAL – marca Uniunii Europene nr. 2 430 221.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 24 ianuarie 2020 în cauza R 613/2019-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată; în subsidiar, dacă cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs intervine, obligarea în solidar a EUIPO și a intervenientei la plata cheltuielilor sale de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 165 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 32 litera (f) și a articolului 39 alineatul (5) din Regulamentul Delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 59 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 14 aprilie 2020 – Alkattan/Consiliul

(Cauza T-218/20)

(2020/C 201/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Waseem Alkattan (Damasc, Siria) (reprezentant: G. Karouni, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea, în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant, a:
 - Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2020/212 a Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei;
 - Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/211 al Consiliului din 17 februarie 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria;
- obligarea Consiliului la plata sumei de 500 000,00 (cinci sute de mii) de euro cu titlu de daune-interese pentru repararea tuturor prejudiciilor;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil, care își au temeiul în articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și în jurisprudența Curții. Reclamantul consideră că ar fi trebuit să fie ascultat înainte de adoptarea de către Consiliul Uniunii Europene a măsurilor restrictive împotriva sa și că, în consecință, dreptul său la apărare nu a fost respectat.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare (articolul 296 al doilea paragraf TFUE). Reclamantul reproșează Consiliului că s-a mulțumit să invoce considerații vagi și generale fără a menționa, în mod specific și concret, motivele pentru care consideră, în exercitarea puterii sale discreționare de apreciere, că reclamantul trebuie să facă obiectul măsurilor restrictive în cauză. Astfel, nu ar fi evocat niciun element concret și obiectiv care ar fi reproșat reclamantului și care ar putea justifica măsurile în cauză, motivarea reținută de Consiliu nu ar oferi reclamantului nicio indicație suficientă și ar fi astfel cel puțin vagă, generală și imprecisă.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe eroarea vădită de apreciere. Reclamantul reproșează Consiliului faptul că a reținut în motivarea sa, în susținerea măsurii restrictive, elemente care ar fi lipsite în mod vădit de bază factuală, în opinia reclamantului, faptele invocate fiind lipsite de orice temei serios.
4. Al patrulea motiv, referitor la cererea în despăgubire pentru prejudiciile suferite, întemeiat pe imputarea anumitor fapte grave reclamantului, care l-ar expune personal, precum și familia sa, la pericole, aspect care ar ilustra gravitatea prejudiciului suferit și ar justifica cererea sa în despăgubire. În plus, reclamantul susține că activitățile sale economice sunt compromise în mod grav și durabil.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2020 – JL/Comisia

(Cauza T-220/20)

(2020/C 201/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: JL (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei din 11 iulie 2019 a Comisiei Europene (AIPN) prin care îi este adresată o avertizare reclamantului;
- anularea Deciziei din 27 martie 2017 a Comisiei Europene (AIPN) de preluare a cazului [confidențial] ⁽¹⁾
- acordarea în favoarea reclamantului a unei despăgubiri totale de 30 000 de euro, cu titlu de prejudiciu moral special, datorat de Comisia Europeană;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, prin aplicarea articolului 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 266 TFUE, cu alte cuvinte măsuri necorespunzătoare de executare a hotărârii de anulare pronunțate de Tribunal, și pe o încălcare a principiului „non bis in idem”.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 266 TFUE, pe o încălcare a principiului bunei administrări din care face parte obligația de soluționare imparțială și echitabilă a cauzelor, pe o încălcare a principiului prezumției de nevinovăție și pe o încălcare a dreptului la apărare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 266 TFUE, pe o încălcare a regulilor de procedură aplicabile anchetelor administrative și procedurilor disciplinare și pe o încălcare a obligației de motivare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o cerere de acordare a unei despăgubiri specială ca urmare a neregulilor menționate anterior.

⁽¹⁾ Date confidențiale oculte.

Acțiune introdusă la 23 aprilie 2020 – Target Brands/EUIPO – The a.r.t. company b&s (art class)

(Cauza T-221/20)

(2020/C 201/65)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, Statele Unite) (reprezentant: A. Norris, Barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative „art class” – cererea de înregistrare nr. 16 888 737

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 7 februarie 2020 în cauza R 1596/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea deciziei de opoziție referitor la restul produselor contestate;
- în subsidiar, trimiterea cauzei EUIPO în vederea reexaminării;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul acestei acțiuni, a cheltuielilor cu procedura căii de atac în fața camerei de recurs și cu procedura opoziției.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 21 aprilie 2020 – CH și CN/Parlamentul**(Cauza T-222/20)**

(2020/C 201/66)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: CH și CN (reprezentant: C. Bernard-Glanz, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea cererii lor introductive ca fiind admisibilă;
- anularea deciziilor atacate în măsura în care acestea nu exprimă o poziție în mod definitiv cu privire la realitatea faptelor de hărțuire morală denunțate;
- obligarea pârâtului la plata, către fiecare dintre aceștia, a unui cuantum de 5 000 de euro, *ex aequo et bono*, pentru repararea prejudiciului cauzat de depășirea termenului rezonabil, majorat cu dobânzi de întârziere până la plata integrală;
- obligarea pârâtului la plata, către fiecare dintre aceștia, a unui cuantum de 100 000 de euro, *ex aequo et bono*, pentru repararea prejudiciului cauzat de lipsa unei luări de poziție definitive cu privire la realitatea faptelor de hărțuire morală denunțate, majorat cu dobânzi de întârziere până la plata integrală;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva deciziilor Parlamentului din 13 septembrie 2019 prin care autoritatea abilitată să încheie contracte de muncă a acestei instituții, ca răspuns la cererile lor de asistență, nu a luat poziție în mod definitiv cu privire la realitatea faptelor de hărțuire morală denunțate, reclamanții invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea obligației de asistență și a articolului 24 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) pentru motivul că autoritatea abilitată să încheie contracte de muncă a Parlamentului a încălcat obligația de asistență de care este ținută prin faptul că nu a luat poziție în mod definitiv cu privire la existența faptelor de hărțuire morală denunțate.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe o încălcare a obligației de solitudine și a principiului bunei administrări, precum și pe o încălcare a dreptului la demnitate și a articolelor 1 și 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pentru motivul că, prin faptul că nu a luat poziție în mod definitiv cu privire la existența faptelor de hărțuire morală denunțate, autoritatea abilitată să încheie contracte de muncă a Parlamentului a încălcat principiul bunei administrări și obligația sa de solitudine, încălcând astfel dreptul la demnitate umană al reclamantilor.

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2020 – Steinel/EUIPO (MobileHeat)

(Cauza T-226/20)

(2020/C 201/67)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Steinel GmbH (Herzebrock-Clarholz, Germania) (reprezentanți: M. Breuer și K. Freudenstein, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MobileHeat – cererea de înregistrare nr. 18 029 162

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 3 februarie 2020 în cauza R 2472/2019-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2020 – Biovene Cosmetics/EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA)

(Cauza T-227/20)

(2020/C 201/68)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamanta: Biovene Cosmetics, SL (Barcelona, Spania) (reprezentant: E. Estella Garbayo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eugène Perma France (Saint-Denis, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta din procedura în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă BIOVÈNE BARCELONA în culorile roz și alb – Cerere de înregistrare nr. 16 523 102

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 februarie 2020 în cauza R 1661/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea deciziei diviziei de opoziție;
- reformarea acestor decizii și admiterea în totalitate a cererii de înregistrare a mărcii în litigiu;
- obligarea EUIPO și a Eugène Perma France la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri, în cadrul procedurilor de opoziție și de recurs în fața EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/2001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2020 – Biovene Cosmetics/EUIPO – Eugène Perma France (BIOVÈNE)

(Cauza T-232/20)

(2020/C 201/69)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Biovene Cosmetics, SL (Barcelona, Spania) (reprezentant: E. Estella Garbayo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eugène Perma France (Saint-Denis, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta din procedura în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală BIOVÈNE – Cerere de înregistrare nr. 16 052 029

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12 februarie 2020 în cauza R 739/2019-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea deciziei diviziei de opoziție;
- reformarea acestor decizii și admiterea în totalitate a cererii de înregistrare a mărcii în litigiu;
- obligarea EUIPO și a Eugène Parma France la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri, în cadrul procedurilor de opoziție și de recurs în fața EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/2001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ordonanța Tribunalului din 26 martie 2020 – Sensient Colors Europe/Comisia

(Cauza T-556/18) ⁽¹⁾

(2020/C 201/70)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 399, 5.11.2018.

Ordonanța Tribunalului din 15 aprilie 2020 – Twitter/EUIPO – 123billets et Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)

(Cauza T-628/18) ⁽¹⁾

(2020/C 201/71)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 25, 21.1.2019.

Ordonanța Tribunalului din 2 aprilie 2020 – BV/Comisia

(Cauza T-320/19) ⁽¹⁾

(2020/C 201/72)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 246, 22.7.2019.

**Ordonanța Tribunalului din 23 aprilie 2020 – Intertranslations (Intertransleisions)
Metafraseis/Parlamentul**

(Cauza T-20/20) ⁽¹⁾

(2020/C 201/73)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 95, 23.3.2020.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO